

- 03 செத்தவர் செருப்பிற்காக ...
- 05 ஆணையிரவும் வலுச்சமநிலையவும்...
- 08 ஜிப்பெயர்வும் ஈழத்தமிழர்களும்.
- 10 போர்க்களத்து விதிகள்.

அரசின் செயல்விருப்பியின்மை பேச்சை மோசமாக பாதிக்கும்

புலிகள் இயக்கத்திற்கும் - சிங்கள அரசாங்கத்திற்குமிடையே போர்நிறுத்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு 15 மாதங்கள் பூர்த்தியாகிவிட்டன.

அத்துடன் இந்தக் காலப்பகுதியில் ஆறு தடவைகள் இடுதர்பினர்க்குமிடையே வெளிநாடுகளில் பேச்சுவார்த்தைகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தத்திலும் - பேச்சுவார்த்தைகளிலும் எத்தனையோ விடயங்கள் இணக்கம் காணப்பட்டு - செயற்படுத்தப்படும் என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருந்தன.

எனினும், இன்றுவரை இவை ஏட்டளவிலேயே இருந்து வருகின்றன. இவற்றை பூரணமாக அமுல்படுத்தி சமாதான முயற்சிகளை வலுப்படுத்தி - வளர்த்துச்செல்ல சிங்கள அரசு தவறிவருகின்றது.

இராணுவ முகாம்களை இடம்மாற்றி மக்களின் மீள்குடியேற்றத்திற்கு இடமளிப்பதென்பது இன்னமும் எட்டாக்கனியாகவே இருந்து வருகின்றது. குடாநாட்டின் 30 சதவீதமான நிலப்பகுதி சமாதானக் காலத்திலும் ஆக்கிரமிப்பு வலயமாகவே காணப்படுகின்றது. குடாநாட்டின் வளம்பிக்கதும் - சனச்செறிவு மிக்கதுமான இப்பகுதிவாழ்மக்கள் தொடர்ந்

தும் அகதிமுகாம் வாழ்க்கையில் கிடந்து அல்லலறுகின்றனர். இந்தமக்களின் மனிதாபிமானப் பிரச்சனைகளைக் கவனத்தில் எடுக்க அரசாங்கம் மறுக்கின்றது. பதிலாக, தனது அரசின் இராணுவ நலன்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து சமாதான முயற்சிகளுக்குச் சாவமணி அடிக்க சிங்கள அரசு முனைகின்றது. இந்த சமாதான

காலத்தில் புலிகள் இயக்கம் போதியளவுக்கு நல்லெண்ணைச் செயற்பாடுகளையும் சமீக்கைகளையும் காட்டி வருகின்றது. அரசுடன் இணக்கம் கண்ட அனைத்து விடயங்களையும் புலிகள் இயக்கம் பூரணமாகவே அமுல்படுத்தி - முன்னுதாரணமாகாட்டி வருகின்றது. தென் இலங்கையில் இன்று ஏற்பட்டுள்ள இயல்பு வாழ்க்கைக்கும் - பொருளாதார அனுகூலங்

களுக்கும்மான கீர்த்தி புலிகள் இயக்கத்தையே சாரும். சமாதான காலத்தில் சிங்கள மக்கள் அனுபவிக்கும் நன்மைகள் பல உண்டு.

ஆனால், தமிழ்மக்களுக்கெதிராக சிங்கள ஆட்சியாளர்களால் காட்டப்பட்டுவரும் வரலாற்றுப் பாரமட்சம், சமாதானச் செயற்பாடுகளிலும் காட்டப்படுகின்றன. இதனால் சமாதான கால நன்மைகள் தமிழ்மக்களிடம் சென்றடையவில்லை.

பேச்சுவார்த்தையின் சமயங்களையான சிங்கள அரசு தனது பங்களி மனநிலைக்குப் பதிலாக, வழமையான மோலாதிக்க மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தி வருகின்றது. தமிழ்மக்களின் பிரச்சனைகளை மனிதாபிமானக் கண்கொண்டு பார்த்து -

அரசியல் வழிமுறையில் சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக தொடர்ந்தும் இராணுவ வழிமுறையிலேயே சிந்திக்கவும் - செயற்படவும் சிங்கள அரசு முனைகின்றது.

முன்னர், போர்க்களத்தில், புலிகளின் கடற்போக்குவரத்து தங்குதடையின்றி வடக்கிற்கும், கிழக்கிற்குமாக நடந்து வந்தது. சிங்கள கடற்படையின் கண் முன்னாலேயே ஒரு பாரிய கடல்வழி தரையிறக்கத்தை நடாத்திய கடற்புலிகள், ஆணையிறவுத் தளத்தின் ஆணியேரை வெட்டியெறிந்து - அதன் வீழ்ச்சிக்கு வழிவகுத்து ஒரு புதிய இராணுவ வரலாற்றை படைத்திருந்தார்கள்.

அத்தகைய செயற்திறனுள்ள கடற்புலிகள் இன்று சமாதானக் (02ம் பக்கம் பார்க்க)

தமிழீழ விடுதலைப்புலிகளின் அதிகாரபூர்வ ஏடு

வோஷிங்டன் மாநாடு பேச்சுவார்த்தையில் ஒரு பாரபட்சம்

எதிர்வரும் பூன்மாதம் இலங்கைக்கு உதவியுறும் உலக நாடுகளின் மாநாட்டிற்கு உதவும் வகையில், அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற பூர்வாங்க மாநாட்டில் கலந்துகொள்ள புலிகள் இயக்கத்திற்கு அழைப்பு வீடுக்கப்படாமையை புலிகள் கடுமையாகக் கண்டித்துள்ளனர்.

வேண்டுமென்றே புலிகள் இயக்கத்தை ஓரங்கட்டச் செய்த அரசியல் சதிதான் இந்தப் புறக்கணிப்பு என்பது புலிகளின் நிலைப்பாடாகும்.

கடந்த 18மாத காலமாக சமாதான முன்னெடுப்புக்களில் புலிகள் இயக்கம் காட்டிவந்த நேர்மையானதும் - உண்மையானதுமான அரசியல் உறுதிப்பாட்டை ஏளனம் செய்வதுபோல் இந்தப் புறக்கணிப்பு முடிவு அமைந்துள்ளது.

புலிகளைப் புறந்தள்ளிவிட்டு இந்த முக்கிய மாநாட்டை நடத்த சிறிலங்கா அரசாங்கமும் - அநுசரணையாளரான நோர்வே அரசும் முடிவெடுத்தது பொறுப்புணர்ச்சியற்ற ஒரு அரசியல் முடிவாகும்.

இது, இலங்கைத்தீவின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு அமைதிவழியில் அரசியல்தீர்வு தேரும் உண்மையான ஒரு சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையா? அல்லது புலிகளுக்கெதிரான வேறொரு நிகழ்ச்சி நிரலைக்கொண்ட ஒரு அரசியல் சதியா? என்ற நியாய பூர்வமான சந்தேகத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

புலிகளின் பிரதிநிதிகள் பங்குபற்றுவதற்கு சட்டபூர்வமான தடங்கல்கள் உள்ளதெனத் தெரிந்திருந்தும் இந்த முக்கிய மாநாட்டை அமெரிக்க நகரில் நடாத்த நோர்வே அரசு ஏன் தீர்மானித்தது? சமாதான முயற்சியின் சமயங்களின்போது வீடுதலைப்புலிகள் இயக்கம் கலந்துகொள்ள

முடியாத இந்த மாநாட்டில் ஒரு தரப்பாகக் கலந்து கொள்ள சிறிலங்கா அரசு எவ்வாறு முடிவெடுத்தது?

அல்லது, தமிழ்மக்கள் அஞ்சுவதுபோல சிறிலங்கா அரசும் - நோர்வே அரசும் இணைந்து புலிகள் இயக்கத்திற்கு எதிராக ஒரு ஆழமான அரசியல் சதியை அச்சீங்கமான உள்நோக்கத்துடன் அரங்கேற்றியுள்ளனவா?

இத்தகைய துரோகத்தனமான முடிவை இவ்வீரு நாடுகளும் மேற்கொள்ளும் அளவிற்கு சமாதான முயற்சிகளுக்கு வீடுதலைப்புலிகள் எந்த வகையில் மோசம் செய்தார்கள்?

புலிகள் இயக்கமும் - தமிழ்மக்களும் விடையறிய ஆவலாயுள்ள வரலாற்று வினாக்களே இவையாகும்.

சிங்கள அரசாங்கத்திற்கும் - வீடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்திற்குமிடையே போர்நிறுத்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்தான மாதங்கள் பதினெந்து கடந்துவிட்டன. இந்தக் காலப்பகுதியில், சமாதானத்தின் பெயரால் புலிகள் இயக்கம் எத்தனையோ வீட்டுக்கொடுப்புக்களை பொறுமையுடன் செய்துள்ளது என்பது பசிரங்க உண்மையாகும்.

சிறிலங்கா அரசு உடன்பட்டதுபோல மக்கள் வாழிடம் - கோவில்கள் - மற்றும் பொது இடங்களில் இருந்து படைபினர் விலக்கப்பட்டு அங்கே மீள் குடியேற்றம் இன்றுவரை நடைபெறவில்லை.

உடன்பாடு காணப்பட்டு மூன்று மாதங்களுக்குள் இவை அனைத்தும் நடைபெற்றுவரும் என்று உறுதியளித்திருந்தது. பதினை

ந்து மாதங்கள் கடந்த நிலையிலும் அவை பூரணமாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை.

இந்த விடயத்தில் சிங்கள அரசின் நடைமுறைச் சிக்கல்களைப் புரிந்துகொண்ட புலிகள் இயக்கம் பெருந்தன்மையுடன் வீட்டுக்கொடுப்புக்களைச் செய்து - தாராளமாகக் கால அவகாசங்களையும் வழங்கி வந்தது. ஆயினும், உடன்படிக்கையை பூரணமாக செயற்படுத்த சிங்கள அரசு இன்றுவரை முன்வரவில்லை.

இதுபோல, போர்நிறுத்த உடன்படிக்கையை மீறும் வகையில் சிங்களக் கடற்படை கடற்பரப்பில் நடாத்திய அடாவடித் தனங்களால் 14 வீடுதலைப் போராளிகள் வீரச்சாவடைந்திருந்த நிலை

யிலும் சமாதான முன்னெடுப்புக்களுக்குப் பங்கம் ஏற்படாத வகையில் புலிகள் இயக்கம் பொறுமை காத்தது.

தமிழர் நிலத்தில் முழுமையான இயல்பு நிலை தோன்றும்வரை அரசியல் தீர்வு தொடர்பான பேச்சுக்களில் ஈடுபடுவதில்லை என்ற முன்னைய முடிவிலிருந்து புலிகள் இயக்கம் இறங்கி வந்து அரசியல் தீர்வு தொடர்பான தனது நிலைப்பாட்டை தெளிவுபடுத்தி - பேச்சுவார்த்தையை உயர்ந்த கட்டத்திற்கு நகர்த்தி சமாதான முயற்சிகளில் நெகிழ்ச்சிப் போக்குகளை வெளிப்படுத்தினர்.

இவ்வாறு, சமாதானப் பேச்சுக்களின் இன்றைய வளர்ச்சிக்கும் - உறுதிக்கும் புலிகள் இயக்கத்தின் பங்களிப்பே அதிசயவீல உள்வெள்ளமாம். சமாதானப் பேச்சுக்களின் உண்மைநிலை இவ்வாறிருக்க, பேச்சு - அநுசரணையாளரான நோர்வே அரசும் - சிங்கள அரசும் ஒன்றிணைந்து

- புலிகளை முழுமையாக ஓரங்கட்டிவிட்டு - 'வோஷிங்டன்' மாநாட்டை நடாத்தி முடித்திருப்பது இந்த நாடுகளின் நேர்மையையும் - உண்மையையும் கேள்விக்குள்ளாக்கியுள்ளன.

இத்தகைய அரசியற் குழுவில், தொடர்ந்தும் பேச்சுவார்த்தைகளில் புலிகள் இயக்கம் பங்கெடுப்பது அர்த்தமற்றதொன்றாகிவந்தது.

எனவேதான் பேச்சுவார்த்தைகளில் தான் பங்குபற்றுவதை இப்போதைக்கு இடைநிறுத்த புலிகள் இயக்கம் முடிவு செய்துள்ளது.

சிங்கள அரசு தான் உடன்பட்டதற்கிணங்க மக்கள் வாழிடங்கள் - கோவில்கள் - பாடசாலைகள் மற்றும் பொது இடங்களிலிருந்து படைபினரை காலதாமதமின்றி விலக்கி சமாதானத்திற்கு முன்னே உள்ள தடையை அகற்ற முயலவேண்டும்.

இந்த சமாதானத் தேக்கத்திற்கு புலிகள் இயக்கம் எந்த வகையிலும் பொறுப்பில்லை. சிங்கள அரசும், அநுசரணையாளர் நோர்வே அரசும்தான் இத்தேக்க நிலைக்குத் தீர்வு கண்டாக வேண்டும்.

தமிழரின் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கு நீதியானதும் - கௌரவமானதுமான அரசியல் பேச்சுக்கள் மூலமாக, அமைதி வழியில் அரசியல் தீர்வு தேரும் நோக்குடன் இந்த நாடுகளின் அரசுகள் நேர்மையாகவும் - உண்மையாகவும் உழைக்கவேண்டும் என்பதே தமிழ்மக்களினதும் - புலிகள் இயக்கத்தினதும் வீடுப்பமும் - எதிர்பார்ப்புமாகும்.

01ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.....

காலத்தில் தரையில் முடங்கிக் கிடக்கவேண்டும் என்று சிங்கள அரசு விரும்புகின்றது.

கடற்புலிகளின் கடற்போக்குவரத்தை சரியான முறையில் வரையறுக்க சிங்கள அரசு தொடர்ந்தும் பின்னடித்து வருகின்றது. இதனால் கடற்புலிகளின் கடற்போக்குவரத்து மற்றும் கடல்சார் செயற்பாடுகள் பெரும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கியுள்ளன. சமாதானத்தின் பெயரால் இத்தகைய பாதிப்புகளைத் தொடர்ந்தும் ஏற்றுக்கொள்ள புலிகள் இயக்கம் தயாராக இல்லை.

தமிழ்மக்களின் புனர்வாழ்வு - புனர்நிர்மாணம் போன்றவற்றை செயற்படுத்தவேண்டி பல மாதங்களுக்கு முன்னர் உருவாக்கப்பட்ட 'சிரான்' அமைப்பு இன்னமும் இயங்கத்தொடங்காமல் உள்ளது. அதற்கான நிதியும் ஒன்றை ஆரம்பிக்க இருதரப்பும் இணக்கப்பாடும் கண்டிருந்தனர். இந்தநிதியும் வட - கிழக்கிற்கான மீள்கட்டுமான நிதியும் (NERF) என்ற பெயரில் உலக வங்கியின் பொறுப்பில் (காப்பாளராக) செயற்படும் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்தநிதியத்தை வெற்றிகரமாகச்

செயற்படவைத்து வட - கிழக்கின் அவசர மனிதாபிமான வேலைத்திட்டங்களை முன்னெடுத்துச்செல்ல முடியாதவாறு இலங்கை அரசு பல தடைகளை ஏற்படுத்தி, சட்டச் சிக்கல்களை சாட்டாகக் காட்டி இழுத்துள்ளது 'சிரான்' இன் செயற்பாட்டை செயலிழக்கச்செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளியுள்ளது.

இந்த சமாதானக் காலத்தில் சிங்களப் படைகள் எழுது மக்கள்மீது பல கொலைத் தாக்குதல்களை நடாத்திவிட்டன. சமாதான விதிகளை மதித்து நடந்த கடற்புலிகள் மீது கொலைத் தாக்குதல்களை நடாத்தியுள்ளது. அவர்களது கப்பல்களை மூழ்கடித்துள்ளது! புலிவீரர்களை அவமானப்படுத்தியும் - தாக்கியும் படைகள் பல அட்டூழியங்களைப் புரிந்திருந்தனர்.

இத்தகைய ஆத்திரமூட்டும் செயல்களையும் சகித்துக்கொண்டு புலிகள் இயக்கம் சமாதான முன்னெடுப்புக்களுக்கு தீங்கு நேர்ந்துவிடாமல் பார்க்கக்கொண்டது. ஆயினும், சிங்கள அரசு இவற்றை நிவர்த்தி செய்து சமாதானப் பேச்சுக்களில் புலிகளையும் ஆர்வ

முடன் செயற்படச் செய்வீக்கத் தவறிவருகின்றது.

இத்தகைய செயலின்மைகளை சிங்கள அரசாங்கம் திருத்திக்கொண்டு - சமாதான முயற்சிக்கு புத்துயிர் ஊட்ட ஒரு கால அவகாசத்தை வழங்கும் நோக்குடன் சமாதானப் பேச்சுக்களை இடைநிறுத்துவது என்ற முடிவை புலிகள் இயக்கம் எடுத்திருந்தது.

அரசியல் ஆலோசகர் திரு.அன்னை பாலசிங்கம் அவர்களும் அரசியல்துறைப் பொறுப்பாளர் க.ப.தமிழ்ச்செல்வன் அவர்களும் இவைதொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு எழுதிய விரிவான கடிதங்களுக்கு ஒரு ஆக்கபூர்வமான பதில் கிடைக்கும் என்று புலிகள் இயக்கம் எதிர்பார்த்தது.

ஆனால், புலிகளின் எதிர்பார்ப்பிற்கு ஏற்ப அரசின் பதில் ஆக்கபூர்வமானதாக இருக்கவில்லை. இதில் மேற்கொண்டு அரசை நிப்பந்திக்கும் முயற்சிகளை நோர்வே - ஐப்பான் உள்ளிட்ட சர்வதேச நாடுகள் எடுத்துள்ளன. இதிலிருந்து கிடைக்கும் விளைவுகளைப் பொறுத்தே சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளின் எதிர்காலம் தங்கியிருக்கும்.

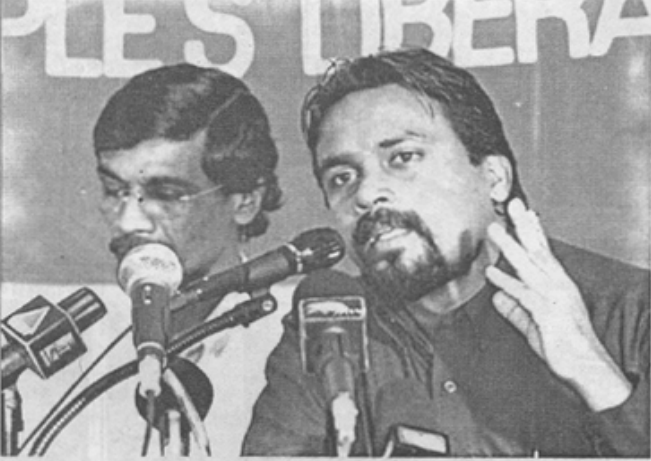
தற்போது அரசியல் நிலைமைகள் தீவிரமடையத் தொடங்குகின்றன. விடுதலைப் புலிகளின் அண்மைக்கால முடிவுகள் சருவதேசமெங்கும் பெருந்த உணர்வலைகளை ஏற்படுத்துகின்றன. சிங்களதேச அரசியலிலும் பல்வகை மாற்றங்கள் நடைபெறப்போவதாகான அறிவுறுத்தல்கள் தெளிவாகவே தெரிகின்றன. தென்னாசியப் புலிசார் அரசியலில் மாற்றங்களை விழிப்பு வோகும், விரும்பாதோடுமென மெலிதான பிரிகோடுகள் புலப்படுகின்றன. இவையாவும் அமைதிவழியில் இணக்கமான முறையில் சிக்கல்களை தீர்க்கும் புலிகளின் வழிமுறைக்கு ஒன்றில் ஆதரவாகவோ அல்லது எதிர்ப்பு நிலையெடுப்பதாகவோ அல்லாதே இங்கு நாம் கவனிக்கத்தக்கது. இந்நிலையில் எப்போதும் விழிப்புடன் குப்பதே விடுதலைக்கு போராடுவோரின் முதற் பணியென வரலாற்றனை தரும் அறிவுரையை நாமும் மனதிற கொள்கின்றோம். எம் மக்களையும் மனம் கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றோம்.

சிங்கள தேசத்தில் இன்று வெகுவிசைவில் சிறி லங்கா கத்திரக் கட்சிக்கும் (சி.க.க) மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கும் (ஜே.வி.பி.ம.வி.மு.) இடையில் ஏற்பட்ட போரும் உடன்பாடு பற்றியே முதன்மைக் கவனம் செலுத்தப் படுகின்றது. ஆனால் சிங்கள தேச அரசியலில் இதுவொன்றும் புதிய நிகழ்வல்ல. 1951-ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (ஐ.தே.க) யிலிருந்து விலகி பண்டா சி.க.கட்சியை ஆரம்பித்த காலம் தொடர் இடதுசாரிகள் எனப்படுவோரோடு கூட்டணிகள் அமைப்பது இவர்களுக்கு வழமையாகிய போனது. 1952-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் ஒன்பது இடங்களையே பெற்ற பண்டா 1956-மேயில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலுக்காக உருவாக்கிய கூட்டே எம்.ச.பி (M.E.P) எனப்படும் மக்கள் ஐக்கிய முன்னணியாகும்.

அன்றுதொட்டு இம்முன்று சொற்களை வெவ்வேறு விதமாக பயன்படுத்தியே சி.க.கட்சி அரசியல் வணிகம் செய்து வருகின்றது. இலங்கையில் இடதுசாரிகளின் தந்தையென்பதும் பிரிப் குணவாந்தனாவின் V.L.S.S.P கட்சியோடும் W.நகநாயக்காவோடும் வைத்த கூட்டின் பயனாக அந்த தேர்தலில் 39.5 விழுக்காட்டு வாக்குகள் பெற்று 51 இடங்களைக் கைப்பற்றி ஆட்சியமைக்க முடிந்தது. அதமட்டுமன்றி இத்தகைய உத்தியோக நுணுக்கமாக இனவெறியை விதைத்து வெல்லும் உத்தியும் பண்டாவோடு தொடங்கப்பட்டது. இருபத்திநான்கு மணித்தியாலத்திற்குள் சிங்களம் மட்டும் கக்குரல் அவரை பதவி செய்தியது. அப்போது நிபந்தனையுடனான ஆதரவை அவருக்கு வழங்க முன்வந்ததன் மூலம் இடதுசாரிகள் என்கிற பொல்தேச இழுக்குத்தேடின L.S.S.P (ல.ச.ச.க), C.P (க.க)

ஆகிய கட்சிகள். இதன்பின் நடந்ததென்ன? 1959-ஆம் ஆண்டளவில் கட்சியின் பிற்போக்குவாதிகள் அழுத்தம் காரணமாக பிலிப்பை அரசிலிருந்து வெளியேற்றி அவரது அரசியல் வாழ்வை பெரும் விபத்திற்குள்ளாக்கி அவரது கதை முடிந்தார் பண்டா. அன்று தொடங்கிய இக்கதை இன்று வரதாய் மகன் என அச்சொட்டாக பின்பற்றப்படுவதாலேயே "பண்டா குடும்பம் போல் உண்டா உலகில்?" என நாம்

ஐ.தே.கட்சி 30 இடங்களை கூறிய பின்னரும் ல.ச.ச.கட்சி மீண்டும் சிறிமாவோடு சேர்ந்தது. இத்தகைய இழிநிலையை

“செத்தவர் செருப்பிற்காக காத்திருப்பவர்கள்”-II

எனவே இப்பிரயுத மகளின் முறை. 1994ஆம் ஆண்டு பொதுசன முன்னணியென்கிற பெயரில் பெரும் கூட்டமைத்து 17வருட ஐ.தே.கட்சியின் அழிவாட்சிக்கு முடிவு காண்பதாகக் கூறி விவன்றார். வென்றபின் அனைத்து கூட்டுக் கட்சிகளின் சாட்சியாக தமிழ்மக்களை வெட்டிச் சாய்த்தார். தலைவரின் காலமும் மனித ஆற்றலும் சேர்ந்த வீரியத்தின் முன் தோற்றுப்போனார். 2001-ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் இத்தோல்வி எதிரொலித்தது. செய்ய எதுவுமற்ற நிலையில் தேர்தல் முடிவுகளை மீளவும் நோக்கினார். ம.வி.முன்னணியின் வருகை தேர்தல் சமநிலையை குறுப்புவதை உணர்ந்தார். முன்றாவது சக்தியாக வளரும் ம.வி.முன்னணியின் வளர்ச்சியை மழுங்கடித்து எதிர்கால எதிரியை மடக்கவும் தமது குடும்ப மரபான உத்தியினடிப்படையிலும் அடுத்த கூட்டிற்கு அவர் ஆயத்தமாகின்றார்.

கேள்வி எழுப்பினோம். இப்பொழுது தாலின் முறை. 1960-ஆம் ஆண்டளவில் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் சிறிமாவோ தலைமையிலான சி.க.கட்சியோடு ல.ச.ச.கட்சியும் கொம்புனில்லட் கட்சியும் தேர்தல் உடன்பாட்டிற்கு வந்தன. இதன் விளைவாகவே 33.6 விழுக்காட்டு வாக்குகளைப் பெற்றாலும் 75இடங்களை சி.க.கட்சி பெறவும் 37.6 விழுக்காட்டினைப் பெற்றாலும்

காரணமாக 12 இடங்களை ல.ச.ச.கட்சி பெற்றாலும் அதன் வாக்கு விழுக்காடு 7.4 ஆக குறைந்ததை நாம் குறிப்பிட வேண்டும். முன்னரே பண்டா விடம் பாடம் கற்காத வலது குறைந்த இவ்விடங்களுக்கு சிறிமாவோ பாடம் படிப்பிக்கவே 1963-ஆம் ஆண்டளவில் இவ்விரு கட்சிகளும் தாங்க முடியாத நிலையில் அரசிலிருந்து வெளியேறின. இனிமேல் போதும் கூட்டுச்சேரோம் எனக்

க.வே.பாலகாமாணி தாங்காமலே எப்போதும் தமிழ் மக்களின் உண்மையான நண்பனாயிருந்த எட்மண்ட் சமரக் கொடியும் பாலாதம்புவும் ல.ச.ச.கட்சியிலிருந்து வெளியேறிய நிகழ்வு நடந்தது. 1970-ஆம் மேமாதம் நடைபெற்ற பொதுத்தேர்தலில் ஐக்கிய முன்னணி என்கிற பெயரில் உறுதியான கூட்டமைப்பாக தம்மை மக்கள் முன் காட்டி மூன்று கட்சிகளும்

போட்டியிட்டன. 36.9 விழுக்காட்டு வாக்குகள் மூலம் 90 இடங்களையும் மற்றைய இரு கூட்டுக்கட்சிகளும் 12 விழுக்காட்டு வாக்குகளைப்பெற்று 25 இடங்களையும் பெற்றன. தனக்கு எதிரான வாக்குகள் சிதறடிக்கப்படாததால் 37.9 விழுக்காட்டு வாக்குகளைப் பெற்றாலும் ஐ.தே.கட்சி பெற்ற இடங்கள் 17 மட்டுமே எனவே இடதுகளின் கூட்டுத்தேர்தல் பெரும்பான்மைப் பலத்தோடு தரப்படுத்தல், புதிய யாப்பு, படுகொலைகள், தமிழ்த் துரோகிகள் உருவாக்கம் என சிறிமாவோ அட்டகாசம் புரிந்தார். இதனாலேயே 1975-ஆம் ஆண்டளவில் தந்தை தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைக்க நேர்ந்தது. எனவே இத்தகைய அந்நிகட்கு துணையான இவ்விரு கட்சிகளும் மீண்டும் அம்மையாரால் அவமானப்

படுத்தப்பட்டனர். இதனால் 1975-ஆம் ஆண்டளவில் ல.ச.ச.கட்சி வெளியேற்றப்படவும் க.கட்சி தாமாகவே வெளியேறவும் நேர்ந்தது. இவ்வாறு நேர்ந்ததனால் (காலம் கடந்து) பாடம் கற்ற இடதுகள் 1977-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் தனித்துப் போட்டியிட்டு மிகப் பரிதாபகரமான தோல்வியை தழுவின. இவ்வாறாக வலப்பக்கம் சாய்ந்து வீழ்ந்துபோன கட்சிகளுக்கு இன்று அம்மையார் மகனான அடுத்த அம்மையார் சவப்பெட்டிக்கான இறுதியானியை இறுக்குகின்றார். உண்மையில் அதிகப்படித்தும் மாச்சிய இயங்கியலை அறிந்தும் நாடாளுமன்ற அரசியலை கையாண்டு படுதோல்வி கண்ட இவர்கள் முடியாமல் என்ன? சி.க.கட்சிக்குள் மெல்ல ஊடுருவி, அக்கட்சியைக் கொண்டு தமது திட்டங்களை நிறைவேற்றி இறுதியாய் சி.க.கட்சியை பலவீனப்படுத்தி உறுதியிடக்க மக்கள் கட்சியாக எழுவுதே இவர்கள் இவர்களுக்கு என்பதை போனாடும் போகட்டுமென கோகிற போக்கில் சொல்லிவைத்தல் போகின்றோம்.

இப்போது எம் வாசகர்களுக்கு நடத்தும் நடக்கப்போவதும் தெளிவாகிவிடும். கூட்டுக்களமைத்து பதவிக்கு வருவதும், வந்தபின் தூக்கியெறிவதும், இதன்மூலம் இடதுகளை மக்கள் முன் செல்லக் காசாக்கிய விதமும் இக்கட்சிகளைப் பிளந்து ஆழித்த பாய்கும் வழமையான கதை. ஐ.தே.கட்சியின் அடிப்படைக் கொள்கைகளோடு எவ்வகையிலும் வேறுபாடாத சி.க.கட்சி தன்னை வேறுபடுத்திக் காட்டவும் தன்னைவொரு மத்திய - இடது நிலையெடுத்துள்ள (centre - left) முற்றோக்கான கட்சியாகக் காட்டி சிங்கள மக்களை ஏங்கவும் முடிந்தது. எனவே இப்பொழுது மகளின் முறை. 1994-ஆம் ஆண்டு பொதுசன முன்னணி யென்கிற பெயரில் பெரும் கூட்டமைப்பாக தம்மை மக்கள் முன் காட்டி மூன்று கட்சிகளும்

ஆணையிற்றவுத் தாக்குதலின் முன்றாம் ஆண்டு நினைவாக வெற்றிவிழா ஒன்று அலைபரண்ட மக்கள் திரளோடும் புலிகளின் முத்த தளபதிகள் யோராளிகளோடும் நிகழ்த்தேற்பிடுக்கிறது.

ஆணையிற்றவு என்றசொல் இலங்கைத்தீவில் அரசியல், இராணுவ பரிமாணங்கொண்ட சொல்லாகவே இருந்து வந்திருக்கின்றது. அது யுத்தத்திலும் அரசியலிலும் தாக்கம் செலுத்தவல்லதாக இருந்து வருகிறது.

இன்று ஏற்பட்டுள்ள சமாதானம் ஆணையிற்றவுப் பெருந்தளத்தின் விழ்ச்சியினுடைய எதிரொலி என்பதை சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

இத்தகையதொரு சமாதானம் இதற்குமுன் ஏன் நிகழவில்லை என்றால் ஒரு வகையில் ஆணையிற்றவுப் பெருந்தளம் கொண்டதாக எண்ணப்பட்ட யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பு வலயமும் அதனால் சிங்கள தேசத்திற்கு எழுந்த தமிழர் மீதான வெற்றியில் கொண்ட இறுமாப்புமே என்பதையும் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

இன்று காட்டாற்று வெள்ளம்போல யாழ்ப்பாணாவில் இருந்து திரண்டு வந்த மக்கள் வெள்ளம் ஆணையிற்றவின் வெற்றியை தமது வாழ்வின் மீதான வெற்றியாக உணர்ந்தி நின்று செய்தியையும் சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

ஏனெனில் சமாதானத்தின்மீது இத்தகைய சன வெள்ளம் முன்பு புலிகள் குடாநாட்டுக்குள் புகுந்தபோது அவர்களை அழைத்துப்போக முகமாலை நோக்கித் திரண்டது பின்பு மாவிர் துமிலையில்லத்தில் நிறைந்து வழிந்தது. இறுதியாக இப்போது ஆணையிற்றவில்.

இந்த வெளிப்பாடுகளில் இருந்து சிங்கள தேசமும் சரி சர்வதேச சமூகமும் சரி புரிந்துகொள்ளவேண்டிய செய்தி

நடவடிக்கைகளில் ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட வன்னி நிலப்பரப்புக்களை மீட்டுகின்றன.

இந்த நடவடிக்கை அது வரையிலும் இராணுவத்திற்கு சாதகமாகியிருந்த யுத்த சமநிலையில் ஒரு பெரும் தாக்கத்தை நிகழ்த்தியது. ஆயினும் இச்சமீர்மலம் யுத்தச் சமநிலை புலிகளுக்கு சாதகமாக மாறிவிட்டதாக சிங்கள இராணுவ அரசியல் பீடமே சர்வதேச சமூகமே கருதவில்லை. ஆகக்கூடிய பட்சம் அதை ஒரு பாரிய இராணுவ பின்னடைவாகவோ பாதுகாப்புப் போர்முறைத் தந்திரத்தில் ஏற்பட்ட எதிர் பாராத தவறாகவோதான் அவை கருதத் தலைப்பட்டன. அது ஒரு இராணுவத் தோல்வியாகவே அல்ல.

அதற்கான காரணம் ஆணையிற்றவுப் பெருந்தளத்தின் வலியைப் பின்னால் பாதுகாக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாண ஆக்கிரமிப்பு வலயம் யுத்தச் சமநிலையில் ஒரு பெரும் திருப்பம் நிகழ்த்தியிருந்தது உணர்ந்ததில்லை. எனவே ஆணையிற்றவுத் தளம் வீராதவரை ஓயாத 'அலைகள்-03'ன் அரசியல் மாற்றங்களும் நிகழவில்லை.

இத்கூழலில்லதான் புலிகள் பரந்தன், வெற்றிலைக்கேரி தளங்களைத் தாக்கியழித்து ஆணையிற்றவின் பக்கவாடுகளைச் சுற்றிவளைக்கும் தந்திரோபாயத்தில் இறங்கிய போது படைத்தர்ப்பும் அதனை மீளக் கைப்பற்றுவதற்கான ஆயத்தத்தில் இறங்கியது.

இது ஆணையிற்றவுத்தளம் யுத்தச் சமநிலையை தீமாளிக்க வல்லதான, பற்றாற்ற வல்லதான குற்றிலையை உருவாக்கியது.

ஆனால் ஒரு நெடுஞ்சமீரின்மீன் புலிகளே ஆணையிற்றவுத் தளத்தை வெற்றிகொண்டனர். மட்டுமல்லாது யாழ்ப்பாணத்தின் மற்றைய நுழைவாயிலான தானையடிமையும் சங்குப்பட்டியையும் வசப்படுத்தியிருந்தனர்.

புலிகள் தென்மராட்சிப் பகுதிக்குள் நுழைந்து

கள் நிறைய உண்டு.

மக்களின் இயல்பு வாழ்வை தோற்றுவிக்காத அல்லது தேற்றுவதற்கு விருப்பாத சமாதானத்தில் புலிகள் முன்னேறுவது எதற்காக என்ற கேள்விக்கு புலிகள் மக்களுக்குப் பதில்சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.

உடன்பட்டதை ஒரு வருடமாகியும் நடைமுறைப் படுத்தப்பாதுபோது மேலும் புதிய உடன்பாடு காணவோ அதை நம்பியோ புலிகள் முன்னேறுவது சரியான என்ற கேள்விக்கும் புலிகள் பதில்சொல்ல வேண்டியவர்களாக இருப்பர்.

அதற்கு எத்தனை தாரம் புலிகளுக்குப் பொறுப்பிருக்கிறது என்பதை சமாதானத்தின்மீன் மூன்று சந்தர்ப்பங்களிலும் திரண்ட மக்களின் உணர்ச்சிப்பெருக்கை வைத்து மறுதர்ப்பும், அனுரணைத் தர்ப்பும் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். போக்கியோ மாநாட்டை புலிகள் தற்காலிகமாக பூக்கணித்துள்ள சூழலில் இந்த ஆணையிற்றவு வெற்றிவிழாவை சமாதானத்தின் காரணிகளை மீன் நினைவுபடுத்த வல்லதான ஒரு நிகழ்வாகக் கொள்ளலாம்.

புலிகள் 'ஓயாத அலைகள்-03'ஐ நிகழ்த்தி ஒரு தொடர் சமீர்மலம் சத்திஜெய, ஜயசிங்கு, ரணகோஷ போன்ற

விட்டிருந்தபோது யுத்த சமநிலை முற்றாக புலிகளுக்கு சாதகமாக மாறிவிட்டிருந்தது. அப்போது உள்நாட்டு சர்வதேச நிலைமைகளில் புலிகள் பலமாகியிருந்தனர். ஆனால் சிங்கள அரசே யுத்தத்தின் விளைவால் உள்நாட்டு சர்வதேச நிலைமைகளில் மிக மோசமாக பலவீனமாகி இருந்தது மட்டுமல்ல யுத்தத்தை எதிர்கொள்ள முடியாமலும் இருந்தது.

சர்வதேச கவனம் தமிழர் யோராட்டத்தின்மீன் ஈக்கப்பட்டிருந்த அந்த வேளையில் புலிகள் ஒருதலைப்பட்ட யுத்த நிறுத்தத்தை அறிவித்து சமாதானத்தின் கார்ப்பு சர்வதேசத்திற்கு தம்மை வெளிப்படுத்தினர்.

ஆனால் ஒருதலைப்பட்ட யுத்தநிறுத்தத்தில் மறுதர்ப்பு அதற்கு உடன்பாதுபோது புலிகள் வன்னித்தளத்தின் நலனாபுரத்திலும் தமது பலத்தை பாதுகாப்பிற்காகப் பரபி வைத்திருக்கவேண்டிய நிபந்தனையில் படைத்தர்ப்பு தனது மிச்சொச்ச பலத்தை ஒருமுகப்படுத்த வாழ்ப்பாக இருந்த இக்குழலை பயன்படுத்தி தென்மராட்சிப் பகுதியை மீளக் கைப்பற்றியது.

இதனால் புலிகளின் யுத்தநிறுத்த அறிவிப்பை ஒரு பலவீனமாகவும் அவர்கள் கருதத் தலைப்பட்டனர். அதன்

விளைவாக ஆணையிற்றவை கைப்பற்றும் நோக்கோடு 'தச்சுவாலை' நுடவடிக்கையை மிகப் பெருமளவிலான ஆயத்தத்தோடு செய்யமுனைந்து அதக்கண்ட பாரதாரமான தோல்வி யுத்தத்தின் முழு நிலைமையிலும் தோல்வி ஏற்படக்கூடிய சூழலை இராணுவத்திற்கு உணர்த்தியது.

இது புலிகளிடம் யாழ்ப்பாணம் விழுவதை அதிகம் உறுதிசெய்து கொண்டதெனலாம்.

எனவே யுத்தத்தின் அப்போதைய நிலைமையில் இருப்பதை தக்கவைக்க வழிபற்ற நிலையில் அரசிற்கு யுத்த நிலைமையை அந்தளவிலேனும் பேணுவதற்கு சமாதானம் இன்றியமையாததாய் ஆயிற்று.

ஆக சிங்கள தேசத்தைப் பொறுத்தவரை யுத்தச் சமநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்திலிருந்தும் யுத்த ரீதியிலான தேவையில்லாததே சமாதானம் முக்கித்தது என்று ஒரு தக்கம் இருக்கவே செய்கின்றது.

இன்றோ அவர்கள் தமது யுத்த நிலைமையை கவனமாக சீசெய்து வருகின்றனர். பாதுகாப்பு செலவீனம் அதே யளவிலேயே உள்ளமை இதற்கு ஒரு சூரிகாட்டி. இன்னும் சொன்னால் காலநூர்ணாண்டுகால யுத்தத்தில் தேவைப்படாத சக்திவாய்ந்த பாரிய யுத்தக் கப்பல்கள் இந்த சமாதானத்தின்மீது யுத்தத்திற்குத் தாம் திருப்பப்போலதில்லை எனக் கூறும் ரணவின் அரசாங்கத்திற்கு வல்லரககளிடமிருந்து கொள்வனவு செய்யவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பயிற்சி ஒப்பந்தங்கள், ஒத்தகைகள், ஆயுதக் கொள்வனவு ஒப்பந்தங்கள் என்றும் சமாதான காலத்தில் நடக்கத்தான் செய்கின்றன.

ஆனால் புலிகள் யுத்த சமநிலையைப் பேணுவதற்கு ஒரு அமைப்பென்ற ரீதியில் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. அல்லது உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. யுத்தத்தின்மீது புலிகளின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து கடிநர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்ளு

வதில்லை. இன்றும் இழுபரிகள் நடக்கின்றன.

சமாதானத்தின்மீது உடன்பட்ட 'மக்களுக்கு இயல்பு வாழ்வை அளிப்பது' தொட்பாக நடைமுறைப்படுத்துவதை சீசெய்யாத அரசு யுத்தத்தின்மீது சிகுலைத்தபோது யுத்த சமநிலையை சீசெய்ய விளைகிறது.

உடன்பட்டதை நடைமுறைப்படுத்தாது பேச்சில் முன்னே அடிப்பது பேச்சு மேசையில் மறுதர்ப்பை பலவீனப்படுத்துவதாகவே பொருள்கொள்ள இயலும்.

இது யுத்த சமநிலையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தால் உள்நாட்டு சர்வதேச நிலைமைகளில் உருவாகிய பின்னடைவை தாம் சீசெய்து வருவதான நம்பிக்கையால் எழுந்ததாக இருக்கலாம்.

ஆயின் இதற்கு தமிழ்மக்களிடமிருந்து காட்டமான எதிர்வினை அவசியமானதே. அதனைபே புலிகள் செய்திருக்கின்றனர். இது சமாதானத்தைப் புலிகள் புரந்தள்ளுவதாகப் பொருளாகாது.

—பிரபுத்திரன்—

வன்னியின் குக்கிராமம் ஒன்றின் மூலை. பத்து பன்னிரண்டு குடிசைகளின் முடிவால் அந்த வளவு இருந்தது. ஒரு சில கூட்டுமரங்களினால் எல்லைபிட்டுவருகிறது அது. ஒரு மூலையில் மண்படிபுருத்த பற்களை முழிய வர் ஒருவர் வெட்டிக்கொண்டிருந்தார். நிலத்தில் குந்தியிருந்து பற்களை கைகளால் தேடிப் பிடித்து சிறுக்கத்தியால் வெட்டிக்கொண்டிருக்கும் முதியவரை அண்மித்தால் அவர் இரண்டு கண்களின் பார்வையும் இழந்தவர் என்பது தெரியும்.

அவரின் கண் பார்வையை பறித்தது கண்ணெடுவாயில் துப்பாக்கிக் குண்டில்ல மாறாக அவரின் அறியாமையே அச்சமகத்தின் இயலாமையே. சாதாரணமாக கண்களில் தோன்றும் நோய் ஒன்றே அவரின் கண்ணொளியை மறைத்திருந்தது. இப்போது அந்த முதியவர் எங்கேயோ பேசுகிறார்.

"இரண்டு வருடங்களின் முன்பிருந்து எனது இரண்டு கண்களின் பார்வையும் இழந்திருந்தேன். அதை திரும்பவும் பெறலாமென்று நான் கனவிலும் காணவில்லை. வயது போனால் கண் பார்வையல்லாமல் போயிருந்ததானே என்று எல்லோரும் சொல்ல நான் ஆசுப்பத்திற்கும் போகயில்லை. ஆனால் கடவுள் அனுப்பின மார்திரி போராளியின் பிள்ளைகள் வீடு தேடி வந்திருக்கிறார்கள். அது ஒரு சின்ன வருத்தமெண்டு என்னைக் கூட்டிவந்து மருந்து செய்து இரண்டு கண்களையும் கக்கப்படுத்தி போட்டுருக்கள். இப்ப நான் என்ற பிள்ளையின் பேரப்பிள்ளையின் சொந்தம் பந்தங்களை எல்லாம் பாக்கிறேன். போராளிகளோடேயே நிண்டு வேலைசெய்யிறேன். எனக்கு தேவையானதுகளை அதுகளே கவனிக்குருக்கள்."

இப்படித்தான் வன்னியின் சில கிராமங்களும் மக்களும் வாழ்கிறார்கள். இத்தனை காலமும் போரின் பாரிய பளுக்களை அவர்கள் சுமந்தார்கள். நகர மக்களின் வாழ்க்கையை கட்டிடங்களை போர் எப்படிக் சிதைத்து விட்டிருந்தது என்பது இதை வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் எல்லோருக்கும் தெரியலாம். ஆனால் வன்னியின் இந்த கிராமங்களை போர் சிதைத்த கோலத்தை எல்லோராலும் கற்பனை செய்யமுடியாது. குடிசைகளுடனும் கூலித் தொழில்களுடனும் வாழ்ந்த அந்த மக்களை தொழிலற்றவர்களாக மாற்ற குடிசை இழந்தவர்களாகவும் மாற்றியிருந்தார்கள் ஆக்கிரமிப்பாளர்கள்.

ஆனால் இந்த மக்களின் இருண்ட வாழ்விலும் ஒளிக்கீற்றொன்று தென்படத் தொடங்கியிருக்கிறது. அதை பேராளியாகக் கவும் அவர்கள் தயாராகிறார்கள். விடுதலை என்பது தனியே மண்ணுக்கும் மொழிக்கும் என்பதற்கும் அப்பால் ஒவ்வொரு மனிதனின்

சமூக வாழ்விலும் உளவாழ்விலும் ஏற்பட வேண்டும் என்ற தமிழீழ தேசியத்தலைவரின் அவாவின் வழிபிறந்த "ஊரக வளர்ச்சிப் பணி" இன்று அத்தகைய ஒவ்வொரு கிராமங்கள்தோறும் தன் பணியை ஆரம்பித்து விட்டது.

"கலியாண வீரோ பூசைவீரோ செத்தவீரோ என்ன எண்டாலும் நாங்கள் இஞ்சநிக்கிற தம்பியோட கதைக்காமல் செய்யிறது கிடையாது. எங்கட குடும்பத்தில் ஒருத்தராய் இருந்து எங்கட முன்னேற்றத்துக்கு அந்த தம்பிதான் வழிகாட்டுருது. ஏன் முந்திகண்ட படகு குடிக்கிற என்ற மனுசனுக்குக்கூட இப்ப தம்பியை கண்டால் சரியான பயம்" எனக் கூறும் தாய் ஒருவர் "தம்பி, எனக்கு குறிப்பிடுவது ஊரக வளர்ச்சிப் பணியும் போராளி ஒருவரையே."

இப்ப எங்கட கிராமத்தில் எழுத வாசிக்க எண்டு தெரியாமல் இருக்கிறது குறைஞ்சு கொண்டு வருகுது. ஏனெண்டா இப்ப எல்லாருமே ஒரு வகையில படிக்கினம். சின்னப்பிள்ளையளுக்கு முன்பள்ளி கட்டியிருக்கு. வளர்ந்தும் படிக்காமலிருந்த பிள்ளையளுக்குப் படிப்புக்கு ஒழுங்கு செய்திருக்குது. வயது போனவை கும" எல்லோர் படிப்பிக்கினம் எங்கட பிள்ளையர். இப்ப எங்கட கிராமத்தில் எழுத தெரியாமல் இருக்கிற தெண்டது மரியாதைக்குறைவாகப் போட்டுது." என ஆச்சரியம் ததும்ப குறிப்பிடுகிறார் கிராமப் பெண் ஒருவர்.

இவ்வாறு குறிப்பிடத்தக்க வகையிலே செயற்படும்

படாமலும் விடப்படக் கூடாது என்ற தலைவரிணைய சிந்தனையைத்தான் நாங்கள் கொள்கையாக கொண்டிருக்கின்றோம்.

"நாங்கள் பணியாற்றுகிற கிராமங்களில் வாழும்

"அவர்கள் சொந்தக் காலிலேயே நிற்க வேண்டும்"

மக்கள் எவருக்கும் அந்தக் காணிகள் சொந்தமானவையல்ல. இப்போது அவர்களுக்குக் கொண்டு வரும் குமாறு தலைவர் கூறியுள்ளார். எமது மக்கள் எவருமே காணியற்றவர்களாகவோ வீட்டுவர்களாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பது அவருது விருப்பம். எவருக்கும்கல்வியறிவுமற்றவர்களுக்கே மேல்பாட்டுக் கேள்விபுறப்பலும் என்கேட்டோது. (விடுதலைப் புலிகள்) அமைப்பினுடைய செவ்விலேயே செய்யப்படுகின்றன. சிலவற்றை உதவிசெய்ய விரும்பும் நிறுவனங்கள், அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொண்டு அவற்றின் உதவியுடனும் செய்து வருகிறோம். ஏனென்றால் அதிகமான உதவி நிறுவனங்கள் உதவிக்கான வசதிகள் வைத்துள்ள போதும் சரியான முறையை தெரிவு செய்யாமலும் உதவியின் தன்மையை அடிப்படையாகக் காண முடியாமலும் தமது வளங்களை வீணடித்து வருகின்றன. ஆனால் எங்கள் பணி அமைப்பு

த. மிகுதன்

வணுக்குமீனைக் கொடுப்பதிலும் மீள் பிடிக்கக் கற்றுக்கொடு, என்ற பாடங்கள். இங்கே தூண்டிலையும் கூடவே கொடுத்து மக்களை சொந்தமடபடுத்தும் இவர்களின் பணி வரவேற்கத்தக்கதே. கிராமங்களில் முன்பள்ளிகளை அமைத்தல் ஏன் வீடுகளையும் பாடசாலைகளையும் கூடவே இவர்கள் உருவாக்கி கொடுக்கிறார்கள். இதற்கான உதவியும் நின்புலமும் எது எனக் கேட்டோது.

"இதில் அதிகம் எங்கட (விடுதலைப் புலிகள்) அமைப்பினுடைய செவ்விலேயே செய்யப்படுகின்றன. சிலவற்றை உதவிசெய்ய விரும்பும் நிறுவனங்கள், அமைப்புகளுடன் தொடர்புகொண்டு அவற்றின் உதவியுடனும் செய்து வருகிறோம். ஏனென்றால் அதிகமான உதவி நிறுவனங்கள் உதவிக்கான வசதிகள் வைத்துள்ள போதும் சரியான முறையை தெரிவு செய்யாமலும் உதவியின் தன்மையை அடிப்படையாகக் காண முடியாமலும் தமது வளங்களை வீணடித்து வருகின்றன. ஆனால் எங்கள் பணி அமைப்பு

சாந்தரத்தில் அமைத்து கொடுத்திருக்கிறோம். அதவிடும்பாள்குளம், மலையாளபுரம், வேணாவில, இளங்கோபுரம், காந்திக்கிராமம், பாரதிபுரம் என்று பல கிராமங்களில் நாங்கள் எங்களுடைய பணியை செய்கிறோம்."

இந்த ஊரக வளர்ச்சிப் பணி அமைப்பு போராளிகள் இருப்பதுகூட கிராம மக்களுடையே. இவர்களுக்கான உணவுப்பொருட்கள் மாதம் மாதம் அந்தந்தக் கிராம மக்களுக்கே அனுப்பப்பட அவற்றை வைத்தே போராளிகள் தங்கள் உணவுத் தேவையை நிவர்த்தி செய்கிறார்கள். அத்தோடு அவர்கள் நேரில் நின்று ஒவ்வொரு மக்களையும் வழிநடத்தி தங்கள் பணியை செய்மைப்படுத்துகின்றனர்.

"எங்கள் பாடசாலை யிலிருந்து இதுவரை எவருமே மாவட்ட மாணவ மட்டங்களுக்கு விளையாடச் செல்லவில்லை. ஆனால் இம்முறை எங்களுக்கு அந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருக்கிறது. இதற்கு நாம் ஊரகவளர்ச்சிப் பணி போராளிக்கே நன்று உடைய வராக இருக்கிறோம்" என்று புகழ்வாய் கிராம பாடசாலை அதிபர் உரையாற்றியபோது குறிப்பிட்டதிலிருந்து, சகல துறைகளிலுமே ஒரு கிராமத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும் என்பதில் அப்போராளிகள் ஆர்வமாக இருக்கிறார்கள் என்பது தெளிவாகும்.

கிராம மக்களுக்கான ஒரு சரியான தெளிவான திட்டத் துடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவ் அமைப்பின் வெற்றிக்கு காரணம் மக்கள் போராளிகள் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையே என்கிறார் கிராம பெரியவர் ஒருவர். "நாங்கள் அவர்களை நம்புகிறோம். அவர்களின் எல்லா செயற்பாடுகளும் எங்களுக்காகவே. தமக்கென்று எதையும் அவர்கள் வைத்திருக்க மாட்டார்கள்." என்று அவர் தொடர்கிறார்.

ஊரக வளர்ச்சிப் பணி அமைப்பின் மூலமாக எமது தேசியத் தலைவரின் அருமை நிறைவு செய்ய முடியும். மூன்றாமாண்டுகளிலேயே ஒரு கிராமத்தை அதன் மக்களில் தங்கிறிந்த செவ்யமுடியும், ஒரு பூரண தெளிவான சமூகப் பற்றான சமுதாயத்தைக் கட்ட முடியுமா என்பது என்று நம்பிக்கை தருகிறார் அன்பரசன்.

ஒருவனுக்கு மீனைக் கொடுப்பதிலும் மீள் பிடிக்கக் கற்றுக்கொடு' என்பார்கள். இங்கே தூண்டிலையும் கூடவே கொடுத்து மக்களை சொந்தமடபடுத்தும் இவர்களின் பணி வரவேற்கத்தக்கதே.

உணவு அளவு குறைவாக இருப்பது காரணம். உருவாக்கி அந்தக் குழுக்கள் மூலமாக கிராமத்தை விருத்தி செய்து வருகிறோம். உதாரணத்திற்கு கல்வி என்றால் கல்விக் குழு. சுகாதாரம் என்றால் சுகாதாரக் குழு. விவசாயம் என்றால்

செயற்படும் கிராமங்களில் அவர்கள் இலகுவாக செயற்பட முடிவின்றது. ஏனெனில் கிராம மக்களே தங்கள் தேவைகளை இணைக்கக் கூடியவர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர். அண்மையில் எங்கள் அமைப்பு மூலமாக எழுபத்தைந்து வீடுகளை

“ஊர் திரும்பும் சைபீரிய வாத்தே நில்லு! உன்னோடு எங்கள் மண்ணின் கண்ணிரை எடுத்துச்செல்லு”

இடம்பெயர்வுக்கும் சமூகத் தமிழருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. கடந்த கால நூற்றாண்டு எழுது இடம்பெயர்வின் வரலாறாக அமைகின்றது. இருபதாம் நூற்றாண்டை இடம்பெயர்ந்தோர் நூற்றாண்டாக ஆய்வாளர்கள் வர்ணிப்பர். இடம்பெயர்வுக்குப் போகும் இன நெருக்கடிகளும் முக்கிய காரணங்களாக அமைகின்றன. தொடர்ச்சியான வறட்சி, பட்டினிச்சாவு போன்ற அனர்த்தங்களும் இடம்பெயர்வைத் தூண்டுகின்றன.

இடம்பெயர்வு இருவகைப்படும். சொந்த வாழ்விடத்தை விட்டகன்று தனது நாட்டின் பிறிதோர் பகுதியில் தஞ்சம் புகுவதை உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு என்கிறார்கள். உள்நாட்டு இடம்பெயர்வோர் INTERNALLY DISPLACED PERSONS அல்லது ஐடிபீக்கள்; IDPs என்று அழைக்கப்படுகின்றனர். சொந்த நாட்டை விட்டகன்று பிற நாட்டில் புகுவிடம் தேடுவோர் அகதிகள் REFUGEES எனப்படுவர். தமது உரிமைச் சொத்தில் வாழ முடியாத நிலை இருவகைக்கும் பொதுவான அம்சம்.

நவீன உலகின் தலையாய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக அகதிகள் மற்றும் போர்க்கைதிகள் விவகாரத்தை முதன்முறையாக அடையாளம் கண்டவர் நோர்வே நாட்டைச் சேர்ந்த பிறியோப் நான்சன் FRIDTJOF NANSEN (1861-1930).

முதலாம் உலகப்போர் 1918 இல் முடிவுற்றபின் வடதுருவ ஆராய்ச்சியாளரும் விஞ்ஞானியுமான சிய நான்சன்

சர்வதேச சங்கத்தின் அகதிகளுக்கான உயர்ஸ்தானிகராக நியமிக்கப்பட்டார். தனது பதவி வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட சேவையை வழங்கி அழியாப் புகழ்பெற்றார். அகதிகளுக்கான நான்சன் நிவாரண நிதியம் NANSEN RELIEF FUND, நாடு திரும்புவதற்கு உதவும் நான்சன் கடவுச்சீட்டு NANSEN PASSPORT என்பனவற்றை நிறுவினார்.

பிரான்சு நாட்டவரான ஓரசி லெவாலி அம்மையாரின் MADAME LUCY CHEVALY நான்சனின் சமகாலத்தவர். அரை நூற்றாண்டு காலமாக இடம்பெயர்ந்தோர் மற்றும் அகதிகளுக்காக உழைத்தவர். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது பிரான்சு ஜேர்மன் படைகள்வசம் விழ்ந்த போது லெவாலி அம்மையாரின் பணிகள் உச்சமடைந்தன. முதலாம் உலகப்போரின் இறுதிப் பகுதியில் அவர் மத்திய கிழக்கில் நிலை கொண்டிருந்தார். துருக்கியர்களுக்கு அஞ்சி ஓடிய ஆர்மீனிய மக்களுக்கு அரும்பணியாற்றினார். 1963 இல் அம்மையாரின் சேவைகளுக்கு பிரதி யுபகாரமாக அவருக்கு நான்சன் பதக்கம் வழங்கப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப்போர் காலத்தில் அனைத்துலக அகதிகள் அமைப்பு INTERNATIONAL REFUGEE ORGANIZATION என்ற நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டது. 1951இல் இது முடப்பட்டு அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஆணையாளர் அலுவலகம் -UNITED NATIONS HIGH COMMISSIONER FOR REFUGEES அல்லது UNHCR என்ற அமைப்பு நிறுவப்பட்டது. அது அகதிகளுக்குச் சட்டப் பாதுகாப்பும், நிவாரண உதவிகளும், நாடு திரும்ப

—எழுச்சிப் படலம் வரிகள்க்—
வோருக்கு உதவிகளும் வழங்குகின்றது. சம்பந்தப்பட்ட அரசுகள் விடுக்கும் வேண்டுகோளின் பேரில்

பின்வருமாறு:
கடந்த இரு தசாப்தங்களில் சிறிலங்காவின் இடம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை பன்மடங்காகியுள்ளது. சமூகத்தமிழ் அகதிகள் இந்தியா, ஐரோப்பிய நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா, வட அமெரிக்க நாடுகள் ஆகியவற்றில் வாழ்கின்றனர். இவர்களின் சிலர் அகதி என்ற நிலையைக் கடந்து குடிசார் உரிமைகளைப் பெற்று வாழ்வதாகவும் மேற்கூறிய மாநாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டது. கடந்த இரு தசாப்தங்களில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அகதி அந்தஸ்து கோரிய சமூகத்தமிழர் எண்ணிக்கை 250,000 வரையிலோ அல்லது அதற்கும் கூடுதலாகவோ இருக்கலாம் என்ற கருத்து முன்வைக்கப்பட்டது. இந்தியாவின் அகதி முகாம்களில் 60,000 வரையிலான சமூகத்தமிழர்கள் வாழ்கின்றனர்.

என்று அவர் கேட்டதோடு பதிலும் கூறினார். அல்லாறைக் கிராமத்தை விட்டு வெளியேறும்படி இராணுவத்தினர் மக்களை நிர்ப்பந்தித்தனர். அவர்கள் மறுத்தபோது அவர்களுடைய வீடுகளுக்கு இராணுவத்தினர் தீவைத்தனர். ஒரு ஆங்கிலத் தட்டச்சு எழுத்தாளர் உதவியுடன் அந்த மக்கள் ஐசிஆர்சி, யுஎன்எச்சிஆர் போன்ற அமைப்புகளுக்கு மனுச் செய்தனர். இதை அறிந்த இராணுவத்தினர் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைக் கைது செய்வதற்காக வலை விரித்தனர். எப்படியோ அந்த மக்கள் ஓடித்தப்பிவிட்டனர். ஆனால் மாநாட்டில் கொடுக்கத் தவறிய குற்றத்திற்காக அல்லாறைக் கிராமசேவகர் படுமோசமாகத் தாக்கப்பட்டார். தட்டச்சாளர் குறிவைக்கப்பட்டார். தன்னைக் காப்பாற்றும்படி அவர் என்னிடம் வந்தார். நான் உதவும் நிலையில் இல்லை. அவர் குரம்புத்தினரோடு தலைமறைவாகிவிட்டார். யாழ்ப்பாணத்தின் அமைதிக்கும் நீதிக்குமான தொண்டர் அமைப்பு வெளியிட்ட தகவல்களின்படி வலிகாமத்தில் மாத்திரம் 81,000 வீடுகள் இராணுவத்தினரால் அழிக்கப்பட்டுள்ளன. அழிப்பின் தன்மையை உணர்த்துவதற்காக பின்வரும் உதாரணம் தரப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தின் இளவாலை, சிறுவினான், பெருவினான் கிராமங்களைச் சேர்ந்த பகுதியொன்றில் 42 வீடுகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்டுள்ளன. பயன்தரு மரங்கள் வீரோடு களையப்பட்டன. யூலாசர் உதவியுடன் கிணறுகள் யாவும் மூடி அழிக்கப்பட்டன. இராணுவத்தினருக்கு ஒரு விளையாட்டு

இடம்பெயர்வும் சமூகத்தமிழர்களும்

கலாநிதி க.சோமோஸ்கந்தன்

அகதிகளுக்குப் பொருளுதவியும் செய்கின்றது.

ஒரு தற்காலிக அமைப்பாகவே யுஎன்எச்சிஆர் திறக்கப்பட்டது. ஆனால் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக அகதிகள் பிரச்சினைக்குத் திடீர் முடிவுகளை இயலவில்லை. 1994இல் மாத்திரம் உலகின் அகதிகள் மொத்த எண்ணிக்கை 25 மில்லியனுக்கும் கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. 1993ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நாளொன்றுக்கு 10,000 என்ற அடிப்படையில் அகதிகள் எண்ணிக்கை கூடுதல் அடைந்தது. நாடுகள் இன்னும் ஸ்திரத்தன்மை அடையவில்லை என்பதையே இது காட்டிக் காட்டுகின்றது. புதிய நாடுகள் பிறப்பெடுக்க முயலும்போது அகதிகள் மற்றும் உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை உயர்வடைகின்றது. இன்று ஐ.நா வின் நிரந்தர அலகுகளில் ஒன்றாக இவ்வமைப்பு இடம்பெறுகின்றது.

யுன் 20ஆம் நான், 2001ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் உலக அகதிகள் நாளாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. இதே நாளில் நடந்த கொழும்புநகர் மாநாட்டில் பல திடுக்கிடும் உண்மைகள் வெளிவந்தன. சிறிலங்காவின் மொத்த மக்கள் தொகையான 19 மில்லியனில் எட்டு வீதமானோர் அதாவது 1.5 மில்லியன் மக்கள் தமது வாழ்விடங்களை விட்டகன்று உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு அகதிகளாகி உள்ளனர். சிறிலங்காவின் உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் எண்ணிக்கை 800,000, வெளிநாடுகளில் அகதியானோர் எண்ணிக்கை 700,000. இந்த மாநாட்டில் யுஎன்எச்சிஆர் அதிகாரிகள் வெளியிட்ட வேறு தகவல்கள்

யுஎன்எச்சிஆர் வெளியிட்ட தகவல்களின் படி 1980-83 காலப்பகுதியில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் அகதி அந்தஸ்து கோரும் சமூகத்தமிழர் எண்ணிக்கை 4,000 வரை இருந்தது. 1984-1999 காலப்பகுதியில் இவ்வெண்ணிக்கை 14,000 ஆக உயர்ந்தது. ஜேர்மனி, பிரான்சு, ஐக்கிய இராச்சியம், டென்மார்க், நோர்வே, நெதர்லாந்து, சுவிட்சர்லாந்து ஆகிய நாடுகளில் சமூகத்தமிழர்கள் மிகக் கூடுதலாக வாழ்கின்றனர். தமிழ்நாட்டுக்கு அடுத்ததாக மிகக் கூடுதலாக சமூகத்தமிழர்கள் வாழும் நாடாகக் கனடா இடம்பெறுகின்றது. 400,000 வரையிலான சமூகத்தமிழர்கள் இங்கு வாழ்வதாகப் புள்ளிவிபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன.

இதற்கிடையில் முதலாவது அனைத்துலக அகதிநாள் சம்பந்தமான பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில் பேசிய ஐ.நாவுக்கு ஆலோசனை வழங்கும் அதிகாரி பிறாட்டமன் வீர்க்கோன் “ஆசிய நாடுகள் யாவற்றிலும் பாரக்க மிகவும் கூடுதலான உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தோர் வாழும் நாடு சிறிலங்காதான்” என்று கூறினார். இதற்கான காரணம் யாதென்று அவர் கூறத் தவறிவிட்டார். டிசெம்பர் 10, 2000ஆம் நான் மனித உரிமைகள், குடிமக்கள் உரிமைகள் பற்றிய கருத்தரங்கு யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் நடைபெற்றது. முக்கிய விருந்துப் பேச்சாளராகக் கலந்துகொண்ட யாழ்ப்பாண்ட நீதி யரசர் இடம்பெயர்வின் அடிப்படைக் காரணத்தை விளக்கிப் பேசினார். அவருடைய உரையின் ஒரு பகுதியை இங்கு தருகிறோம்.
சென்ற வாரம் தென்மராட்சியில் என்ன நடந்தது தெரியுமா,

நிலம் அமைப்பதற்காகவே இவ்வேலைத்திட்டம் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

பெப்ரவரி 2002இல் கைச் சாத்திடப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன் படிக்கையின் இரண்டாம் சரத்து இயல்பு நிலையை உருவாக்கும் நடைமுறைகள் பற்றிக் கூறுகின்றது. இவை எழுத்தில் மிகவும் உன்னதமாக இருப்பினும் தமிழ் மக்களுக்கு, குறிப்பாக இடம்பெயர்ந்தோருக்கு யாதொரு நற்பயனும் தரவில்லை. வணக்கத்தலங்கள், பாடசாலைக் கட்டடங்கள், பொதுக் கட்டடங்கள், வீடுகள் போன்றவற்றை விட்டு இராணுவம் விலகுவதற்கு ஒத்துக்கொண்டுள்ள போதும் அது இன்றுவரை நடைபெறவில்லை.

மீள்பிடிக்குத் தடங்கலான கட்டுப்பாடுகள் கட்டம் கட்டமாக விலக்கப்படும் என்று மேற்கூறிய உடன்படிக்கை உத்தரவாதம் வழங்கியது. ஆனால் கடற்படையினரின் கெடுபிடிகள் நாளுக்கு நாள் கூடிக்கொண்டே செல்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றி முட்கம்பிவேலி அமைத்துள்ள கடற்படையினர் கூலுக்குச் செல்வ வழிவிடும் கதவுகளை யும் அமைத்துள்ளனர். மீனவர்களுக்கான பால் நடைமுறையை மீண்டும் புத்தியுள்ளனர். தமிழீழ மீனவர்கள் மீது பல்வேறு கெடுபிடிகளைப் பிரயோகிக்கும் கடற்படையினர் எமது கடற்பகுதியில் இந்திய, யப்பானிய, சீன மீன்பிடிக்கப்பல்கள் சுதந்திரமாகத் தொழில் செய்வதற்கு அனுமதித்துள்ளனர்.
பாலி படைமுகாம் விஸ்தரிப்பின்போது வெளியேற்றப்பட்ட 70,000 வரையிலான மக்களுக்கு

இதுவரை யாதொரு நட்புறும் வழங்கப்படவில்லை. பலாலியையும் அதன் சுற்றாடலையும் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயமாக இராணுவம் பிரகடனப்படுத்துகின்றது. தோட்டச் செய்கைக்கு மிகவும் உகந்த 10,000 ஹெக்டேயர் நிலம் இராணுவத்தின் பிடியில் அகப்பட்டுள்ளது. பலாலிச் சுற்றாடலில் முன்பிருந்த மக்கள் குடியிருப்புக்கள் யாவும் தரைமட்டமாக்கப்பட்டுள்ளன. இயல்புநிலைப் பிரகடனம் தமிழ்மக்களுக்கு நன்மை செய்யவில்லை என்பது வெளிப்படையாகும்.

யாழ் நகரின் இதயப்பகுதியில் இரு உல்லாசப் பயணிகள் விடுதிகளையும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள 80 பொதுமக்கள் வீடுகளையும் ஆக்கிரமித்துள்ள இராணுவம் இப்பிராந்தியத்தை விட்டகலா முறுக்கின்றது. யாழ் நகரில் நிரந்தரமாகக் குடியேறும் நோக்கம் சிங்கள இராணுவத்திடம் இருக்கிறது. பழைய மாநகரசபை வளாகம், சுப்பிரமணியம் பூங்கா, கோட்டை, முத்துமங்கலத்தெரு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய பரந்த பிரதேசத்தில் பாரிய படைத்தளம், இராணுவ நிர்வாகச் செயலகம், உலங்குவானூர்தி இறங்குதளம் போன்றவற்றை அமைப்பதற்கு பொதுமக்களின் எதிர்ப்பையும் மீறி இராணுவம் முயற்சிக்கின்றது. இது தற்காலிக ஒழுங்கு மாத்திரமே என்று இராணுவத்தினர் தரப்பில் கூறப்படுகின்றது. நிரந்தர ஒழுங்கு எப்படியிருக்குமென்று நினைத்துப்பார்க்க முடியவில்லை.

10.25.20 சதுர கி.மீ பரப்பளவைக் கொண்ட யாழ் தீபகற்பத்தில் 30 வ்தமான பங்கை இராணுவத்தினர் இன்றும் தமது பிடியில் வைத்திருக்கின்றனர். 150 இற்கும் மேற்பட்ட முகாம்களும் 40,000 வரையிலான துருப்புக்களும்

இங்கு காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான முகாம்கள் பொது மக்கள் செறிந்துவாழும் பகுதிகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பொது மக்களுக்குத் தாம் பாதுகாப்பு வழங்குவதாக இராணுவத்தினர் கூறினாலும் தமது சொந்தப் பாதுகாப்பிற்காகப் பொதுமக்கள் மத்தியில் நிலை கொண்டுள்ளனர் என்பதுதான் கசப்பான உண்மை. சில படை முகாம் பகுதிகளை பொதுமக்கள் பாவனைக்கு விட்டுக் கொடுப்பதாக இராணுவம் பாசாங்கு செய்தபின் அதே பகுதியில் மிகவும் விரிவான படைமுகாமை அமைப்பது வழமை.

வட - கிழக்கின் உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோரைப் பொறுத்தனவிலும் இயல்புநிலை என்பது எட்டாத்தாரத்திலேயே இருக்கின்றது. 51 கிராமசேவையாளர் பிரிவுகள் யாழ் தீபகற்பத்தில் அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயங்களாக பிரகடனம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வலயத்திற்குள் குடியேறும் உரிமை இடம்பெயர்ந்தோருக்கு மறுக்கப்பட்டுள்ளது. பாதுகாப்பு வலயமாகப் பிரகடனம் செய்யப்பட்ட பகுதிக்கு வெளியேயுள்ள பொதுமக்களின் வீடுகள், கடைகள் என்பவற்றை இராணுவம் கையகப்படுத்தியுள்ளது. இவற்றைவிட்டு வெளியேறுவதற்கு பலவிதமான நொண்டிக் காரணங்களை இராணுவம் கூறிவருகின்றது.

பிரித்தானியாவின் அகதிகள் நலன்காக்கும் அமைப்பு (BRITISH REFUGEE COUNCIL) யுன் 2000இல் வெளியிட்ட அறிக்கைப்படி தென்மேற்காட்சி மக்கள் தொகையில் 75 வ்தமானவர்கள் இருக்க இடமின்றி அல்லப்படுகின்றனர். நோர்வே நாட்டின் அதேவகை அமைப்பு ஐனவரி 2001இல் வெளியிட்ட தகவலின்படி

யாழ் நகரின் தென்மேற்குக் கரை யோரத்தில் 300 வீடுகளை இராணுவத்தினர் இடித்துத் தரைமட்டமாக்கியுள்ளனர். இந்தச் சண்டையில் இடம்பெயர்ந்தோருக்கு இயல்புநிலை எப்படித்தான் கிடைக்கும்?

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் மூலம் கிடைத்த சமாதானம் இராணுவத்தினருக்குச் சாதகமாக அமைந்துள்ளது. முன்பு எம்மைக்கள் 0' அஞ்சி ஒருங்கியவர்கள் எம்மைச் சண்டிப்பார்க்கும் நிலைக்கு வந்துள்ளனர். இதில் கூடற்படையினரும் விசேட அதிரடிப்படையினரும் முன்னணி இடம் வகிக்கின்றனர். அதியுயர் பாதுகாப்பு வலயம் சம்மந்தமாக சிறிலங்கா ஆயுதப் படையினருக்கு ஆலோசனை கூறவும் வெளிநாட்டு நிபுணர்கள் முன்னர் ஆயுதப் படையினராகவும், உளவுத் துறை மற்றும் ஆயுத வர்த்தகர்களின் முகவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் முக்கிய பகுதியினராகிய புலிகளுடன் பேச அவர்கள் முறுக்கின்றனர். பொதுமக்களையும், அவர்கள் பிரதிநிதிகளையும் இந்த நிபுணர்கள் உதாசிமை செய்கின்றனர். இவர்களுடைய ஆலோசனையின் தன்மையை இதிலிருந்து உணரலாம்.

வட-கிழக்குவாழ் தமிழ் மக்களின் வாழ்வு வழமைக்குத் திரும்பவில்லை என்பதற்கு இப்பகுதிகளில் காணப்படும் அகதி முகாம்களும், நலன்புரி நிலையங்களும்,

பாடசாலைகள் முற்றாக இயங்காதிருக்கின்றன. முல்லைத்தீவின் மாணவர் தொகை 18,926 என்றும் இவர்களுக்குக் கல்வி புகட்டும் ஆசிரியர் எண்ணிக்கை 587 என்றும் அறியப்படுகின்றது. திருப்பிச் சரமனை கல்வி புகட்டலுக்கு இன்னும் இதேயளவு ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகின்றனர்.

ஐனவரி 2003இல் யுனிசெப் வெளியிட்ட அறிக்கைப்படி அம் பாறை, மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை, முல்லைத்தீவு, வவுனியா, கிளிநொச்சி மற்றும் யாழ்ப்பாண மாவட்டங்களில் கல்வித் தராதம் மோசமான நிலையில் உள்ளது. 200 வரையான பள்ளிக்கூடங்கள் முடிக்கப்பட்டதாகவும், ஆசிரியர் பற்றாக்குறையுடன் மாணவர் வரவின்மையும் காணப்படுவதாக அதே அறிக்கை தெரிவிக்கின்றது. வட-கிழக்கு மாணவர்களில் 25 வ்தமானோர் உடல்-உளப்பாதிப்புக்களுக்கு உட்பட்ட நிலையில் கல்வியில் தீவிர கவனம் செலுத்த முடியாதிருக்கின்றனர்.

வட-கிழக்கில் சிவில் நிருவாகம் நடப்பதாகக் கூறப்பட்டாலும் இராணுவத்தினரின் பிரச்சனமும் சமயாசமயத் தலையீடுகளும் இராணுவ ஆட்சியைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒரு ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட நாட்டின் மக்கள்மீது தமது ஆட்சியை நிலைமை நுட்பமாக அவர்கள் செலுத்துகின்றனர். இராணுவ ஆட்சியின் மேலுருவம் மாற்றப்பட்டாலும் அதன் அடிப்படை அப்படியே மாறாதிருக்க

வேறு ஏதனைப் புலப்படுத்துகின்றது ஐக்கிய நாடுகள் சாசனத்தின் (UN CHARTER) முதலாம் வாசகத்தின் கீழ் யாவருக்கும் இன, பால், மொழி மற்றும் மத வித்தியாசமின்றி மனித உரிமைகளும் அடிப்படை விடுதலையும் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன. இதைத்தொடர்ந்து 1948 டிசம்பர் 10ஆம் நாள் ஐ.நா பொதுச்சபை மனித உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேசப் பிரகடனத்தை நிறைவேற்றியது. இது UNIVERSAL DECLARATION OF HUMAN RIGHTS அல்லது UDHR என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இதன் கீழ் வரலாற்றில் முதல்முறையாக மனித உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் நிலைநாட்டவும் சர்வதேச சமூகம் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டது. வட-கிழக்கில் நடக்கும் இராணுவ முன்னெடுப்புக்கள் மனித உரிமைச் சாசனத்திற்கு மாறானவையாக உள்ளன.

அகதிகள் பற்றிய விவகாரங்களைக் கவனிப்பதற்காக ஐ.நாவின் அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் உயர் ஆணையாளர் அலுவலகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் உள்நாட்டில் இடம் பெயர்ந்தோர் பற்றிய விடயங்களை நிர்வகிப்பதற்காக இது வரையில் ஐ.நா ஒரு பிரிவை உருவாக்கவில்லை. 1992இல் டாக்டர் பிரான்சிஸ் டென்ங் (Dr.Francis Deng) உள்ளநாட்டு இடம்பெயர்ந்தோரின் பிரச்சினைகளைக் கவனிப்பதற்காக ஐ.நா செயலாளர் நாயகத்தினால் நியமிக்கப்பட்டார். டென்ங் தலைமை

வட - கிழக்கில் சிவில் நிருவாகம் நடப்பதாக கூறப்பட்டாலும் இராணுவத்தினரின் பிரச்சனமும் சமயாசமயத் தலையீடுகளும் இராணுவ ஆட்சியையே பிரதிபலிக்கின்றன. கைப்பற்றப்பட்ட நாட்டு மக்கள்மீது தமது ஆட்சியை மிகவும் நுட்பமாக அவர்கள் செலுத்துகின்றனர்.

அங்குவாழும் மக்களும் சான்று பகர்கின்றனர். படையினர் பிடித்து வைத்திருக்கும் வணக்கத்தலங்கள், கல்வி நிலையங்கள், பொதுக்கூட்டங்கள் அடங்கலமாக அடையே கட்டி நிற்கின்றன. தமிழ் மக்களுடைய விவசாயம், மீன்பிடி மற்றும் நல் வாழ்வு என எல்லாமே இப்போதும் லத்தம் பிரதிநிலையிலேயே உள்ளன.

வடமேற்கு மற்றும் வலிகாமம் பகுதிகளில் 72 நலன்புரி நிலையங்களில் 8,000 மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவர்களுக்கான குடிநீர் மற்றும் கழிப்பறை வசதிகள் திருப்பிச் சரமாக அமை யவில்லை. அரச அதிகாரிகளுக்கு இதுபற்றி அறிவிக்கப்படும் பயன் கிடைக்கவில்லை. 2002-2003 காலப்பகுதியில் வன்னியில் வாழும் 25,245 சிறுவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்வதில்லை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 1990ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் ஐந்து

யில் செயற்பட்ட சட்ட நிபுணர்கள் 1998இல் உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் சம்பந்தமான சட்டக்கோவையை உருவாக்கினர். இது GUIDING PRINCIPLES ON INTERNAL DISPLACEMENT என்று அழைக்கப்படுகின்றது. இது மனித உரிமை ஆணையத்தால் அதே வகுடம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

மேற்கூறிய சட்டக் கோவையின் 28ஆம் சரத்து மீள்குடியமர்வு தொடர்பாக பின்வருமாறு கூறுகின்றது:-

மீள்வருகை, மீள்குடியமர்வு, மீள் ஒருங்கிணைவு PRINCIPLES RELATING TO RETURN, RESETTLEMENT AND REINTEGRATION

28.1 உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் தாமசுமே கய விருப்புடன் பாதுகாப்பாகவும், தன் மானத்திலும் தமது குடியிருப்புகளிலும், வழமையான இருப்பிடங்களிலும் குடியமர்வதற்கு அல்லது அதே நாட்டின் பிற்தொரு பகுதியில் கய விருப்பில் குடியமர்வதற்கு வேண்டிய சூழலை உருவாக்கி உதவிகளை வழங்குவது அதிகாரத்தினர் கோரின முத்தகடமையும் பொறுப்புமாகும். அப்படி குடியமர்வுக்குப் பரும் உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோருக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதும் அப்படியான அதிகாரிகள் பொறுப்பாகும்.

28.2 உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோரின் மீள்வருகை, மீள்குடியமர்வு, மீள் ஒருங்கிணைவு ஆகியவற்றில் அவர்களுடைய உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் முழு அளவு ஈடுபாட்டை உறுதி செய்வதில் விசேட கவனம் செலுத்தப்படவேண்டும்.

காலத்தை தவறவிட்டால் கண்டவனெல்லாம் கதவு தட்டுவான்

குயிர் பாட்டு உன்றூறும் பாவுமேன்
செவி நீட்டிக் காத்திரு
சாவு வந்துன் கதவு தட்டும் வரை.
இவ்வேனில் காற்றுக்கு காத்திரு
புயல் வந்து முகத்தில் அறையும் வரை.
முன்னே மத்தாபு விரிவதைப் பார்த்திரு
பின்னே உன்னைப் புதைக்க
குழி வெட்டும் வரை.
வானவில்லை வடிவு பார்
அவர்கள்னை அம்மணமாக்கும் வரை.
சமாதான யாகத்துக்கு தயா வளர்க்கிறாய்?
சந்தைப் புதை முக்கு நனைந்து
முச்சுத் திணைப் போகது பார்.
சமாதானப் பாடல் சந்தோஷமரணதான
இசையமைத்தவன் யாரெனச் தெரியும்வரை.
அமைதிப் பாடல் ஆனந்தமானது
எவரும் பாடலாம்
எல்லோரும் உச்சரிக்கலாம்.
வாய்ப்பொத்த எவரும் வரமாட்டார்.
மலஸ்தீனத்திலும் முன்னிந்தப் பாடல் கேட்டது
எத்தனை காலம் நீடித்தது?
ஆய்கான் மண்ணிலும் இப்பாடலை பரவியது
என்ன நடந்தது?
சூரக்கிலும் இதே பாடலைப் பாடியபடிதான்
குண்டு போட்டன விமானங்கள்.
வானத்திலேயுந்த பாடல் பூமிக்கு வரமுன்
எண்ணைக் கிணறுகள் உறுஞ்சப்படுகின்றன
பாடலுக்குப் பதிலாக இப்போ ஒப்பாரி
வாசலெங்கும் காவலரன்.
அடங்க மறுத்து நிமிரும் போதெல்லாம்
காற்றின் திசையெங்கும் சமாதானப்பாடல்.
ஆக்கிரமிப்பாளரின் கையிற்தான் அமைதிப்பாடல்.
அது மனதை வருடிச் செல்லும்.
வசமிழக்கச் செய்யும்.
கேட்பவர் கிறு கறுத்தது போவர்.
வித்தியாசமானது இந்த வெண்புறாப் பாடல்
தேவையெனில் போடுவர்.
அலுவல் முடிந்தது நிறுத்தவர்
மற்றவர் தாளம் போடவேண்டும்
சமாதானப் பாடல் இதமானது
அற்புதமானதும் கூட.
போரென்றாற் தானே பொல்லாப்பு
சமாதானம் பாடுவதில் சங்கடமில்லை.
பாடுங்கள்
எல்லோரும் பாடுங்கள்
பாடுங்கடா டேய்
பாடித் தொலையுங்கடா
காடு வெட்டிக் களைத்தவன் பற்றி
கவலை எதற்கு?
வீடு கட்டவும் விறகுக்கேரிக்கவும்
வேண்டிய மரங்கள் கிடைத்தன.
அவரவர் அிகப்பட்டதைச் சுருட்டிக்கொண்டு
வெட்டியவனையும் மிதித்துக் கொண்டு
வீடு செல்லுங்கள்.
இப்போது இதுதானே நடக்கிறது.
நட்ட மரத்தில் சின்ன அரும்பு கட்டியதும்
பழம் தின்னும் கனவிலா படுத்திருக்கிறாய்
சின்ன இளககளைப் புதைத்த இடத்தில்
இன்னும் புல்கூட முளைக்கவில்லை
எந்த நோவுமறியாதவரெல்லாம்
சமாதானம் பாடச் சபையேறியுள்ளனர்.
இறக முடிய கதவுக்குப் பின்னே
ஏழு வருடங்கள் இருந்தாய்
எவர் உனக்காகப் பேசினர்?
எவர் உனக்கேதும் விசினர்?
எவர் வந்துன்னை ஆற்றினர்?
தொட்டுத் தழுவ வேண்டாம்
எட்டிப் பார்த்தார்களா எவரும்?
இன்று வந்து குவிகின்றனர் வாசலுக்கு
நீ செங்கம்பளம் விரித்து மகிழுகிறாய்.
போர் நிறுத்தமென்றதும் வந்து போகின்றவரின்

**போர்
உடைக்கலாம்**

வேகளை அறிந்து கொள்.
எல்லோர் முகத்தின் பின்னும் இன்னொரு
முகம்.
ஏஜண்டின் பாடலைப் பாடியபடி
வியாபாரிகள் விதியில் இறங்கியுள்ளனர்.
எவரையும் இனம் காண்பதில்
கொஞ்சம் அவகாசம் எடுத்துக்கொள்.
விதானையும்; வீடு கொடுத்தியவனும்
ஒரே மாதிரி இருந்தால்
சாட்சி சொல்பவனுக்கு சங்கடம் வரும்.
நீ காலத்தைக் கைதவற விடும்போது
கண்டவனெல்லாம் கதவைத் தட்டுவான்.
இப்போது இது தானே நடக்கிறது.
ராஜதந்திர மென்பது
தொடங்கிய இடத்துக்கே திரும்புதல் அல்ல.
அடங்கிப் போவதிலும் பார்க்க
அழிந்து போவது மேலானது.
வழுக்கி விழுந்தவர்கள்
விழுந்ததுக்கு வியாக்கியானம் சொல்லலாம்
எழுந்திருக்க முடியாதது தான் இழிவு
உலகம் உன்பக்கம் வருமென நம்பாதே
பூமிபென்றும் பல்வாஸின் பக்கம் தான்.
ஏகசுகள் எல்லாமே ஒரே அச்சில்
வாத்தவை
பெரிய மாற்றங்களேதும் கிடையாது.
அக்குமுறையாளரே
அரசமைக்கும் வல்லமை பெறுகின்றனர்.
விடுதலையை அவர்களிடம் எதிர்பார்க்காதே
தருவதற்கல்ல அவர்கள் சமாதானம்
பாடுவது.
கரையச் செய்தபின்
உன்னைக் கடித்துத் தின்பதற்கு.
முந்தானையைச் சரியவிட்டு
மேனகைகள் திரியும் காலம்
கவனம்.
ஆணைகள் போல அலிகள்-திரிகின்றனர்
யாரும் மயங்கி விடாதீர்.
நெருப்பாற்றைக் கடந்து விட்டு
தப்பித் தண்ணிரின் தள்ளாடுவது?
தீச்சுவாலையையே தின்று செமித்தவனே
பேச்சுவாதையைப் போது போர்த்துக்
கிடப்பதேன்?
எந்தத் தேவதாரையும் எதிர்பாராது
நீயே எழு
நீயே நட
வல்லமையை வளர்த்துக்கொள்.
அப்பத்தை பங்கிட்டுக்கொள்ள
குரங்கை ந்தபதியாக்கியோரின்
முன்னுதாரணங்கள் எச்சரிக்கின்றன
கவனித்துக்கு எடுத்துக்கொள்.
இன்னும் காலம் கடந்துவிடவில்லை
நம்பிக்கையுடன் நாடகளை எடு.
உன் வாசுபூமி வணங்கா மண்ணை
நந்திக்கடல் வறறாதிருக்கும் வரை
பாலியாற்றுப் படுக்கையில்-நாகரக்கும் வரை
ஐமுனா எரியில் நீ நிறையும்வரை
உன் நாடி நாய்பின் சூடாராது.
விடுதலை நெருப்பை நெஞ்சில் முட்டி
காங்கைச் சுட்டுவக் காட்சி தருவாய்.
நீ சோதிப்பின்மாய் தோன்றும் வரை
உன்னைப் போரிலும்; வாதினும்
எவ்வா ஜெயிக்கக் கூடும்?
கைக்கு வரும் காலத்துக்குக் காத்திராதே
உனக்கான காலத்தை-வனைந்தபடி

வியாசன்

நடக்கக் கூடாதவையே மீண்டும் மீண்டும் எம்முன் நிகழ்கின்றன. இது எத்தனையாவது தடவைபென்பது எனக்குச் சரியாக நினைவில்லை. அதை எண்ணிப் பார்க்கவும் அப்போது முடியவில்லை. ஆனால் அந்தப் பரபரப்பான மனிதநியாவலங்களின் முடிவு எம்முன் ஆழமான வடுக்களை ஏற்படுத்திவிட்டது. உண்மையில் அந்த இழப்புகள் எம்மை ஒருவரை விடுவதற்கு இட்டுச் சென்றதான் விட்டன.

அன்று 16.03.2003 மதியம் இரண்டாவது தடவையாகவும் கடலில் எமது தோற்கணைப் பறி கொடுத்த செய்தி அனலாய் பறந்து வந்தது. நெடுந்தீவில் நடந்து போலீஸாருக்கு இடமுறை எது வீரர்கள் காக்கப்படுவார்கள் என்ற அந்த நம்பிக்கையுடன்தான் நாங்கள் காத்திருந்தோம். ஆனாலும்,

எமது நம்பிக்கைகள் அபத்தமான தாய்ப்போக, கடலைகள் ஒங்கி ஒங்கி எம் இதய அறையில் அறைந்தன. வருடக் கணக்காய் கூலோடிக் கூலோடி தேசத்திற்குழைந்த வீரர்கள் இனி எம்மிடம் வரவே மாட்டார்கள். தளபதி ரஞ்சனுடன் தாய்மண தேடிவந்த இன்னும் பத்து வேங்கைகள்....

அந்தக்கணத்தில் தலைவரைத்தான் முதலில் நினைத்தேக்கொண்டேன். சில மாதங்களின் முன்னர் ஒரு இனிமையான மாலைப்பொழுதில் மனம் விட்டுக் கதைத்துக் கொண்டிருந்தபோது அவர் உதிர்ந்த வாந்தைகள் வேகனைகளை கிளறியபடி மீண்டும் எழுந்தன. "இந்தச் சமாதானத்தின்மூலம் எத்தனை பின்னணிகளின் உயிர்களை நான் காப்பாற்றியிருக்கிறேன். இப்போது எனது மனம் எவ்வளவு ஆறுதலைந்திருக்கிறது. இனிப்பாவது சிங்களவர்கள் எங்களைப் புரிந்துகொள்வார்களா?" அந்த வாந்தைகளை அவர் பகிர்ந்துபின் வேதனைமீறும் சம்பவங்கள் அடுத்தடுத்து நிகழ்ந்துவிட்டன. முதலில் காஞ்சிபுரம் குடா, பின்னர் நெடுந்தீவு இப்போது சர்வதேசக்கடல்.

போர்க்களங்களில் நாளும் போருமும் உயிர்வினை செலுத்திப் போரிட்டவர்கள் நாங்கள். அதனால்தான் அந்த உயிர்களின் பெறுமதியை ஆத்மார்த்தமாய்க் புரிந்து வைத்திருக்கின்றோம். இப்போது சமாதானங்கள் மரணங்களை கொண்டுவரும் போது அவற்றை அவ்வளவு இலகுவாக ஏற்றுக்கொள்ள எங்களால் முடியவில்லை.

கடலில் இந்தத் துயரம் நடப்பதற்கு சில நாட்களின் முன்னர் விடுமுறையில் வீட்டிற்குப் போயிருந்தேன். அப்போது, முன்னர் தலைவர் அவர்களிடம் நான் கண்ட உணர்வுகளை இரண்டாவது தடவையாக என்னுடைய அம்மா

வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். "இப்போதுள்ள ஓரளவு நிம்மதியாய் முச்சு விடுகிறம். முந்தியெண்டால் ஒவ்வொரு நாளும் செய்தி கேட்கக்கூடுமானாலும், பேப்பர் படிக்கக் குன்றினோம் என்ற மனம் என்ன பாடுபடும்! கடவுளே! எங்கேயாவது சண்டையாம் எண்டால்..... வீரச்சாவாம்....."

விடுமுறை முடிந்து என்னை வழியனுப்பி வைத்தபோது ஒருபோதும் இல்லாத நிம்மதியை அம்மாவிடம் கண்டேன். ஏதோ ஊர் உலகத்திலுள்ள தெய்வங்கள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு தன் பின்னணியை இந்த சமாதான காலம்வரை காப்பாற்றிவிட்டதான் உணர்வு அவருக்கு இருந்தது.

அம் மரணை புரிந்து கொண்டபோது எனக்கும் ஏதை ஏதையோ கதைக்கவேண்டுமோல் இருந்தது. ஆனால் அந்த இறுதி

பின்னர் எத்தனை சம்பவங்கள் நடந்துவிட்டன.

அது இரண்டாம் ஈழப்போர் காலம். நான் சிறுவனாக இருந்தேன். இயக்கம் ஒருதலைப்பட்டதாக யுத்த நிறுத்தம் செய்திருப்பதாக செய்திகள் சொல்லிக் கொண்டிருந்தன. வீட்டிலும் பெரியவர்கள் அப்பாவுடன் அது பற்றித்தான் விவாதிப்பார்கள். ஆனால் சில நாட்களிலேயே அயலில் இருந்த எமதார் பாடசாலைக்கு ஆணையறிவில் வீரச்சாலைடைந்த போராளியொருவனின் வித்தூல் வந்தது. என்றமில்லாத பெரும் மக்கள் கூட்டம்; ஊரிலுள்ள எல்லா மக்களையும் திரண்டிருந்தார்கள். அப்போது அந்த உருவங்களின் ஒப்பாரிகள் சமாதானத்திற்கு ஏங்கியிருந்த எல்லோர் மனங்களிலும் ஒங்கியறைந்தன. எனது சின்ன உள்எத்திலும் அந்தக்

ஏற்றுக்கொள்ளாதது நம்பிக்கையின்மைக் கொடுத்தது. இயக்கத்தின் யுத்தநிறுத்த அறிவிப்பை அதன் பலவீனத்தின் அறிகுரியாகக் கருதி, அதைத் தமது பலத்தை நிலைநாட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பமாக மாற்ற சிங்களம் முனைந்தது. அதனால் பெரும் சண்டைகள் வெடித்தன.

வண்ணியின் முனை முடுக்குகளெல்லாம் களத்தில் வீழ்ந்தவரின் உடலங்கள் வந்தன. பெரும் யுத்த காலத்தில் வருவதுபோன்ற உயிரிழப்புக்கள் அந்த அமைதிக்கான காலத்தில் நிகழ்ந்தன. அன்று பெரும் அவலத்தில் வன்னி வெந்துபோயிருந்தது. சமாதானத்திற்காக தாம் முன்வைத்த ஆக்கமார்த்தமான எந்தப்படம் இறுதியில் தமக்கான மரணக் கால்வாயாக சிங்களத்தால் மாற்றப்பட்டதாக மக்கள் உணர்ந்தார்கள்.

எமது மோதல் தவிர்ப்பு அறிவிப்பு பின்வாங்கப்பட்டு எதிரியின் 'தீச்சுவாலை' முறியடிக்கப்பட்டதன் பின்னர்தான் எதிரியும் சமாதானத்திற்கு வந்தான். எனினும் அன்று நாம் பலவீனமாகக் கருதப்பட்டபோது எதிரி எமக்கு மரணங்களை மட்டுமே தருவதற்குத் தயாராக இருந்ததை எம்மால் இன்குறிக்கும் மறக்கமுடியவில்லை.

இப்போது உடன்படிக்கை வந்துவிட்டது. என்றாலும் எதிரி தன் வெறித்தனத்தைக் காட்டிக்கொண்டுதான் இருக்கிறான். மரணங்கள் அல்லப்போது ஏற்படுத்தப்பட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

கடல் மரணங்களின் செய்தி ஊர்களெங்கும் பரவியது. 'யாருடைய பின்னணிகளோ.....' என மக்களெல்லாம் ஏங்கியிருந்த

சிமெதி காலத்து மரணங்கள்

நேரத்தில் அவரின் நிம்மதியை குழப்பிவிட்டு வருவதில் எனக்கு உடன்பாடு இருக்கவில்லை. எனது மனதில் தோன்றியவைதான் யதார்த்தமானவை என்றாலும்கூட இந்த நேரத்தில் அவை அம்மாவிடம் சொல்லக்கூடியவையாக இருக்கவில்லை.

அப்போது எனக்குப் பத்து வயதுதான் இருக்கும். இந்தியப்படை எம்மண்ணுக்கு வந்திருந்தது. அவர்கள் எதற்காக வந்திருக்கிறார்கள் என்பது எங்களுக்கு

கறலும் அப்படியே பதிந்துவிட்டது. இப்படித்தான் இயக்கத்தின் முக்கிய தளபதி லெப்கேனல் மல்லியைக் கொலைசெய்து அவரது தலையை வெட்டி சிங்களப்படல்கள் வெறியாடியதாகவும் அப்போது பத்திரிகைகளில் படித்தேன்.

இதுபோன்றதொரு அவலத்தை கிட்டத்தட்ட பத்து ஆண்டுகளின் பின்னர், அண்மையிலும் நான் அனுபவித்தேன். அது இரண்டாயிரத்தின் பிற்பகுதியில் வந்த ஒருதலைப்பட்ட யுத்தநிறுத்த காலத்

தலைவர் மீண்டும் மீண்டும் மோதல் தவிர்ப்பை பிரகடனம் செய்தார். சிங்களமும் மீண்டும் மீண்டும் யுத்தப்பிரகடனம் செய்தது. உலகமும் கைகட்டிப் பார்த்திருந்தது. போராளிகளும், தமது

தார்க்கள். போராளிகளின் பெற்றவரெல்லாம் மீண்டுமொருமுறை கதறித்துடித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள். போராளிகளால் அந்த இழப்புகளை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. அந்த மரணங்களால் எமது தலைவரும் ஆத்திரமடைந்திருப்பதை அறிய முடிந்தது.

ஒரு முத்த போராளியிடம் எனது உணர்வுகளை பகிர்ந்துகொண்டிருந்தேன். சில மாதங்களின் முன்னர் தலைவரிடமும் எனது அம்மாவிடமும் பெற்ற உணர்வுகளை அவருக்குச் சொன்னேன். நான் அனுபவித்த அமைதிக்காலத்து அவலங்களைப்பற்றிச் சொன்னேன். அவரும் தனது அனுபவங்களை என்னுடன் பகிர்ந்தார்.

ஆரம்ப காலங்களில் அமைதி வழியில் உரிமைகேட்டுப் போராடிய கதைகளைச் சொன்னார். அவற்றின்போது தாம் அனுபவித்தவற்றைச் சொன்னார். வெட்டப்பட்டது, எரிக்கப்பட்டது, கொதிக்கும் பீப்பாய்க்குக்குள் போடப்பட்டது, மார்க்கங்கள் வெட்டப்பட்டது, குறி கூடப்படது, சிங்கள நகரங்களிலிருந்து ஏதிலிகளாய் விரட்டப்பட்டது..... என எல்லாவற்றையும் கதை கதையாகச் சொன்னார். எல்லாவற்றிலிருந்தும் என்னால் ஒன்றைமட்டும் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. சிங்களவர்கள் போரின்றோது மட்டும்தான் மரணங்களைச் சந்திக்கிறார்கள். தமிழர்களோ போரின்றோது கொல்லப்படுகிறார்கள் சமாதானத்தின் போதும் கொல்லப்படுகிறார்கள்.

-சிவலன்-

வன்னியின் மூவை முருக்குகளெல்லாம் களத்துல் வீழ்ந்தவரின் உடலங்கள் வந்தன. பெரும் யுத்த காலத்தில் வருவதுபோன்ற உயிரிழப்புகள் அந்த அமைதிக்கான காலத்துல் நிகழ்ந்தன. அன்று பெரும் அவலத்தில் வன்னி வெந்துபோயிருந்தது. சமாதானத்திற்காக தாம் முன்வைத்த ஆத்திரமடைந்தோர் மரணக் கால்வாயாக சிங்களத்தால் மாற்றப்பட்டதாக மக்கள் உணர்ந்தார்கள்.

குத் தெரியாது. ஆனால் இனிச்சண்டை நடக்காது என்றும் பிரச்சினை தீர்த்துவிடும் என்றும் பெரியவர்கள் கதைப்பார்கள். அதனால்தானோ என்னவோ இந்தியப்படையினருக்கு வீதியில் நின்று கையைசைத்துக் காட்டுவதில் எங்கு அளவுகூந்த மகிழ்ச்சி. ஆனால் தியாகி தீபென் துடித்துத்து மரணித்தபோது அவருக்கு மலர்ந்துமியக்கைகள் பின்னர் இந்தியப் படைகளுக்கு ஏற்றுக்கொண்ட சைபைப்பதற்கு எழவில்லை.

அதன் பின்னர் சில நாட்களிலேயே முத்த தளபதிகள் பலியான செய்தியை 'ஈழமுரசு' பத்திரிகையில் பார்த்துவிட்டு வீட்டில் எல்லோரும் கவலையடைந்திருந்ததும், பின்னர் யுத்தம் வெடித்ததும் என்னுடன் ஓடிவந்தது. அதன்

மல்லாவியில் ஓரிரு தடவைகள் உலங்கு வானூர்திகளும் இறங்கிச் சென்றிருந்தன. எவ்விநாட்டுக்காரர்களினது வருகையால் உண்மையான சமாதானத்திற்கான வாய்ப்பு ஏற்படலாமென்று மக்கள் நம்பினர். ஆனால் புலிகள் இயக்கத்தின் போர் ஓய்வுவிற்கான அழைப்பை சிங்களம்

பாதுகாப்பிற்காக களம் வந்த மக்களதும் உடல்கள் ஊர்களுக்கு வந்துகொண்டே இருந்தன. மக்கள் பொறுமையிழந்து போயினர். புலிகள் இயக்கம் தமது அறிவிப்பை பின்வாங்கவேண்டும் என்று விரும்பினர்.

யாழ்ப்பாணத்தை மீட்பதற்காக எம்மால் தென்மராட்சியூடாகத் திறக்கப்பட்ட களமுனை மீண்டும் எதிரியின் கைகளுக்குச் சென்று விட்டது. இப்போது ஆணையிற்றவை மீண்டும் ஆக்கிரமிப்பதற்காக எதிரிகள் ஒருமித்து முனைந்தனர். வன்னியின் மக்கள் பெருந்தொகையாக களம் புகுந்தனர். இம்முறை மோதல் தவிர்ப்பைக் கைவிட்டு எதிரியை வலுவுடன் தடுத்து நிறுத்தவேண்டுமென மக்கள் விரும்பினர்.

(4ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கேற்றப்பெற்றது. கிரண்டாம் நான்கு நக்சுச்சியாக தர்மசீர்த் பண்பாட்டாய்க் கொண்டுவரப்பட்டது...

மனமே நாடகம் விளக்க சமயத்தின் நல்லாயமாகக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்...

மே 490-496 வரையிலான காலகட்டத்தில் எடுத்தெனின் நக்சுச் சாழ்த்த யதிரிபின் அலகாக்கல்...

கித்த கிரண்டு நாடகங்களுக்கும் கித்த விநாயகர் மேகையேற்றியதன் மூலம்...

யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, திருமலை, வன்னி ஆகிய கிடங்குகளில் கிருந்து வந்த...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிள் வற்புள்ளவர்களுக்கு விருது வழங்குவதற்கான விளக்க உரைப்போது...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

நம்பிக்கையே திருப்பினும் தந்தது. மேலையேறிய ஒவ்வொரு நக்சுச்சியாக தர்மசீர்த் பண்பாட்டாய்க் கொண்டுவரப்பட்டது...

வன்னியாழ் மக்களுக்கு மயிற்றேட்டி, உணர்வுட்டி அலகுகளின் நாடி, நாயடி, நாளாய்க்...

கரைதேரும் ஓடங்கள் நாடகம், வீசை காண்தாகக் கல்லுறியின் அரங்கம் மண்டபத்தின் அல்லா கிடையாக்களையும் கலைவழிகளால்...

விநாயகர் ஓவ்வொருவரையும் கிடம்பெற்ற, வரவேற்புரை, தலைமைப்புரை, கருத்தரை...

தமிழ்நாட்டில் கிருந்து தமிழ்சொல் பட்டக ரீ.கே.கலாமை வரவேற்றுள்ள பட்டகவைத்ததின்...

தமிழ்நாட்டில் கிருந்து தமிழ்சொல் பட்டக ரீ.கே.கலாமை வரவேற்றுள்ள பட்டகவைத்ததின்...

எழுத்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிள் வற்புள்ளவர்களுக்கு விருது வழங்குவதற்கான விளக்க உரைப்போது...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

யங்கார்த்தவால் செய்யினர், எத்தகைய மனப்பாங்குகளைக் கொண்டுள்ளார்கள்...

கிள் விநாயக மூலியொழுது தழிபுறு தேசியத் தலைவர் வே. பிரபாகரன் உணர்வுகளின் வாழ்த்துகளும்...

உன்னையால், கிள்வையே வரலாற்றுத் தேசைக்கு ஆற்றும் தொண்டை கலை...

கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

தந்தையே தல்லெண்ண சமீகங்களை விவரிக்கும்பொழுது அவசியம். கிதமன பார்வை, கிளையான பேச்சு, வசீகரமான பார்க்கை, நம்பிக்கை...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

கிருந்து, கிரண்டாமரை மெல்லிசை, கூத்தடி என்பவற்றின் தனிச்சிறப்புகள் மீறியிருக்கிறாயுடன்...

சமாதானம்

செத்தவர்....

(ஆய்வு பக்கத் தொடக்கி)
அழிவாட்சிக்கு முடிவு காண்ப தாகக் கூறி வென்றார். வென்ற பின் அனைத்து கூட்டுக் கட்சி களின் சாட்சியாக தமிழ்மக்களை வெட்டிச் சாய்த்தார். தலைவரின் காலமும் மனித ஆற்றலும் சேர்ந்த வீரியத்தின் முன் நோற்றுப்போனார். 2001-ஆம் ஆண்டு பொதுத்தேர்தலில் இத் தேர்தல் எதிரொலித்தது. செய்ய எதுவுமற்ற நிலையில் தேர்தல் முடிவுகளை மீள்வும் நோக்கினார். ம.வி. முன்னணியின் வருகை தேர்தல் சமநிலையை குழப்புவதை உணர்ந்தார். முன்னாள் சக்தியாக வளரும் ம.வி.முன்னணியின் வளர்ச்சியை மழுக்கடித்து எதிர்கால எதிரியை மடக்கவும் தமது குடும்ப மரபான உத்தியோகப் பட்டையிலும் அடுத்த கூட்டிற்கு அவர் ஆயத்தமாகின்றார். (37.19 விழுக்காட்டு

உணர்த்துமென்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். அதேவேளை தனியானதும் இரகசியமானது மான அரசியல் நிகழ்ச்சி நிறல் ம.வி.மு விற்குண்டென்று சந்தேகிக்கப்படுகின்றது. சிங்கள சமு கத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளுக்குள் ஆழமாக ஊடுருவ தொடங்கியிருக்கும் ம.வி.மு ஆணை மறைக்க ஒரு நிழல் திரையாகவும் கால அவகாசத்தினைப் பெறவும் கூட்டிணை விருப்புகின்றது. இன்றைய எதிரியான ஐ.தே. கட்சியை தனது நாளைய எதிரியான சி.கூ. கட்சியை பயன்படுத்தி வழித்தவே அது முயல்வதோடு அதன் முன்னாள் இராணுவப் பிரிவின் தலைவர்களாலே இப்போது அது வழிநடத்தப்படுவதால் வரக்கூடிய சட்டரீதியான அடக்குமுறையிலிருந்து தப்பவும் ஒரு வழியாக இதுனைப் பயன்படுத்தும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது.

தமிழ்மக்களை கிள்ளிக் கீரையாக நினைக்கும் ம.வி. முன்னணியினரின் போக்கு எம் மக்களுக்கு வியப்பைத் தரவில்லை. குறுகிய அரசியல் இலாபத்திற்காக வெவ்வேறு தோற்றம் காட்டும் ம.வி.மு இவ்விரு பிரதான கட்சிகளின் போக்கிலிருந்து எவ்வகையிலும் வேறுபடாததன் பதை நாளைய வரலாறு உணர்த்துமென்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும்.

ஆகவே எங்கள் அன்பிற்குரியவர்களே! இது சிங்களத்தின் முடிவற்ற கதையின் இன்றைய நிலை. ஆகவே வெற்றியின் விளிம்பில் நின்ற போதும அனைவரதும் கிண்கிணை ஏற்று புலிகள் வழங்கிய கால அவகாசம்; சிங்களத்திற்கு எம் மக்களின் மனவுணர்வுகளை உணர்த்தவும் அதற்கு தீர்வினைக்கானவும் சிங்களத்தரப்பாலும்

வாக்குகளை பொதுசன முன்னணியும் 9.10 விழுக்காட்டு வாக்குகளை ம.வி. முன்னணியும் 45.62 விழுக்காட்டிணை ஐ.தே.கவும் சென்ற தேர்தலில் பெற்றன) எதிலும் தீவிரம் காட்டி மாயமலை மாக்சியம் பேசும் ம.வி.முன்னணியை தமது முன்னைய ஏமாளி தோழமைக் கட்சிகள் போல் ஏய்ப்பது அவருக்குக் கடினமாகவிருக்கின்றது. காரியத்தில் கண்ணாகவிருக்கும் ம.வி. முன்னணியின் செயல்தில்வின் சில்வா கூறியது போல "உறுதியானதும் தீர்க்கமானதுமான பங்கிணை" அமைவியிருக்கும் அரசியல் கேட்பதும் அம்மையார் உலகிணை ஏய்க்க முன்வைக்கும் 2000-ஆம் ஆண்டில் வரலாறு முன்வைக்கப்பட்ட புதிய யாப்பின் அதிகாரப் பகிர்வினையும் ம.வி.மு நிராகரித்தமையே இணைப்பு பேச்சுக்கள் இழுபட காரணம். எனினும் வாழ்க்கைச் செலவு குறையாம, தனியார் மயப்படுத்தலின் பாதிப்புகள், சிங்களவர் எதிர்பாப்புகளோடே கிண்கிணை நடக்காமையே போன்றவையால் அதிகுப்தி மக்கள் மத்தியில் இருப்பதை நிச்சயம் இவர்கள் பயன்படுத்தவே விரும்புவர்.

ஏன் ரணிலால் கூடத்தக் கமுறையில் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது? இணைப்பாட்சிக்கெதிராக எழுதுவதே நாளாந்த வேலையாகக் கொண்ட சிங்களத்தின் அறிவுடையாளர்கள், ஊடகங்கள், அதன் பத்தி எழுத்தாளர்கள், அரசியல் கட்சிகள் என்ன பாடத்தினை படித்துள்ளனர்? அன்றும் சரி இன்றும் சரி தமிழ்மக்களின் அழிவில் இன்பம் காணும் பிணம் தின்னிகளா இவர்கள்? எனவேதான் 1997-ஆம் ஆண்டின் ஆடி-ஆவணி மாதங்களுக்கான விடுதலைப் புலிகள் ஏட்டில் "செத்தவர் செருப்பிற்காக காத்திருப்பவர்கள்" என்கிற தலைப்பையும் அதில் மேற்கோள்காட்டிய "உண்மையில் எதிர்காலம் என்றெழுவாயில்லை. ஏனெனில் இறந்தகால நிகழ்வுகளே திரும்ப, திரும்ப நிகழ்கின்றன." என்கிற அறிஞ்ஞரொருவரின் கூற்றிணையும் இங்கு நினைவுபடுத்துகின்றோம். ஆனால் ஒன்று மட்டும் திரும்ப நிகழாது. அது இம்முறையென்ன எம்முறையும் புலிகள் ஏமாறார் என்பதேயென நங்கள் கூறுவது எம்க்குக் கேட்கிறது.

இந்த அமைதியின் உதயம்.....

அழுவதற்கு எமக்கு கண்ணீர் இல்லையென்பதற்காய் அல்ல சுவதற்கு அவர்களிடம் குண்குண இல்லையென்பதற்காய்.

தமிழ்நாம் அழியக் கூடாது என்ற ஆதங்கத்தில் அல்ல பொருண்மீயம் பொறிந்துவிட்டது என்ற பேச்சுத்தில் இது.....
எங்களிற்கான உரிமை கொடுத்தல் அல்ல தங்களிற்கான கதிரை நிமித்தல்.

முற்க இருந்த கப்பலிற்கான முண்கு கொடுப்பு முச்சுத் திணறியபோதான செயற்கைச் சுவாசம்

ஆதம் உணர்வோடு பிறந்ததல்ல ஆற்றாமையால் உருவாக்கப்பட்டது.

கைகளை உடைக்க முடியவில்லை என்பதற்காய் கைகுலுக்கல் நடக்கின்றது

சாகப்போகிறோம் என்று சிந்தித்தவரெல்லாம் சாதனையாளரென்று முதுகு தட்டல்

குருதி தோய்ந்து நாங்கள் கொந்தளித்துக் கிடக்கையில் திரும்பிப் பாராதோர் எல்லாம் வீரும்பி வந்தெங்கள் விட்டில்

இறந்த காலத்தைப் புரட்டிப் பாருங்கள் நிகழ் காலம்போல நிகழ்ந்திருக்கிறது.

சிங்களத்தின் சிம்மாசனத்திற்கு சீக்கல் வரும்போதெல்லாம் கிழக்கப்பட்டது - தமிழர் உடல்களும் ஒப்பந்தங்களும் பழைய வரலாற்றின் பக்கங்களில் படித்தது இது

இன்னும் குடியிருந்த நிலங்களில் படையிருந்து விலகவில்லை சிறையிருக்கும் உறவுகள் சிறகடிக்க முடியவில்லை

விடுதலை வேட்கையின் வேருக்கே நீர் பாயவில்லை மரத்திற்கு, கிணைக்கு இலைக்கு எப்போதோ?

ஆனாலும் அமைதியை நாங்கள் ஆமோதிக்கிறோம் அவதானமாக

எப்போதும் எங்களிற்கானது எதனையும் இரக்கோம் சத்தியம் செய்தே எங்கள் சரித்திர விரரை குழியினுள் இரக்கினோம்.

A9 றுக்குத் தாரிடுவதற்காய் யாரும் தலை கொடுக்கவில்லை. அப்பிரும் அன்னாசியும் விலை குறைவதற்காய் - நாங்கள் விதைகுழிகள் தோண்ட வில்லை எங்கள் நெஞ்சில் நிறைந்தவர் நெஞ்சில் நினைத்ததை கொஞ்சமும் அகற்றி நாம் குவிந்திட மாட்டோம்

இழுக்கும் பக்கம் சாய்வதற்கு இறுகிப்போய் நிற்கவில்லை. நாங்கள் - இறுகிப்போன பலத்தோரு நிற்கின்றோம்

ஆகவே முறைத்தால் முறைக்கவும் சீரித்தால் சீர்க்கவும் எங்களால் முடியும்

ஏமாற்றும் அரசுகள் அப்போதும், இப்போதும் இருக்கலாம் - ஆனால் ஏமாறும் தலைவின் எங்களிற்கில்லை என்ற இறுமாப்போடு அமைதியை நோக்கி போரா பேச்சே எதுவானாலும்.....

செந்தொழில்

பேச்சை புறக்கணிப்பது புலிகள் கடன்

சமாதானப் பேச்சின் இலாபத்தில் பங்குள்ளவர்களெல்லாம் சமாதானப் பேச்சை பாதுகாக்கவே விரும்புவர். ஒருக்கும் தர்ப்பு, ஒடுக்கப்படும் தர்ப்பு ஆகிய வற்றிற்கிடையிலான முரண்பாட்டின் தீவிரத்தின் சமாதானம் என்ற வகையில் சமாதானத்தின் இலாபம் என்பதுவது ஒருக்கம் கப்பட்ட மக்களுக்குரியதாகவே இருக்க முடியும். சமாதானத்தின் இலக்கும்சுட அவர்களை திருப்திப்படுத்துவதாகவும் தீர்வளிப்பதற்காகவே இருக்கவேண்டும்.

இதில் மறுதர்ப்பான அரசாங்கப் பந்தகால யுத்தத்தையபுரிந்து வெல்ல முடியாத யுத்தப் பின்னடைவுகளுக்கு தள்ளப்பட்டதென்ற வகையில் அதன் பொருளாதார முடக்கம் சாதாரணமான தொன்றல்ல. எனவே, சமாதான இலாபத்தின் மறுபங்கு அவர்களுக்குரியது. ஆனால் அவர்களுக்கான இலாபம் யுத்த மறை மூடலை உருவாக்குவதில் இருந்தே விளைவிக்கப்படக் கூடியது. விளைவிக்கப்பட வேண்டியது.

யுத்தமறை மூடலை உருவாக்குவதென்பது தமிழ்மக்களின் பிரச்சனைக்கு நிரந்தரமான தீர்வளிப்பதில்லாதே உருவாக்கக் கூடியது. எனவே அரசாங்கத்திற்குரிய சமாதான இலாபத்தை அடைவதற்குரிய காலமும் அதுவாகத்தான் இருக்க முடியும்.

யுத்தத்திற்கும் தீர்விற்கும் இடையிலான சமாதான காலத்தின் இலாபங்களெல்லாம் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை நோக்கியதாகவே அவர்களின் நோக்குநிலைப்பட்டதாகவே இருக்கமுடியும்.

ஏனெனில் அவர்களுக்கே சமாதானம் மூலம் வாழ்வைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்று நம்பிக்கையுடைய வேண்டியிருக்கும். அவர்களுக்கே யுத்தத்தை விடவும் சமாதானம் ஒளிமயமானது என்று உணரத்த வேண்டியிருக்கும். அவர்களை யுத்தத்தின் மூலமாக சம்பளம் அனுபவித்திலிருந்து மீட்டுக வேண்டியிருக்கும். ஒடுக்கப்பட்டிருந்த தமது வாழ்வு நிலையை இன்றைய தமது கதியையும் சர்வதேச சமூகம் புரிந்துகொண்டு கருணை

பாயோ பார்த்தினால்தான் இந்தச் சமாதானம் நிகழ்கிறது என்று அவர்களுக்கே புரியவைக்க வேண்டியிருக்கும்.

ஆனால் ஏன் அதெல்லாம் நிகழவில்லை. சமாதானம் எனக்கே கொடுத்திருக்கிறது இந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு?

சமாதானம் குறைந்தபட்சம் அவர்களின் வீடுகளிலேயும் அவர்கள் குடியிருப்பதை, தங்கள் நிலங்களிலேயும், கடலிலேயும் தொழில் செய்வதைக்கூட அனுமதிக்கவில்லை. அவர்களுக்கு புனர்வாழ்வுளிப்பதற்கு அவர்களுடைய தற்காலிக நிதி அதிகார அலகைத்தானும் அங்கீகரிக்கவில்லை. இடிந்துபோன தங்கள் வாழ்வும் கட்டடங்களும் கட்டியெழுப்பப்படும் என்ற நம்பிக்கை மீண்டும் இடக்கப்பட்டிருக்கிறது. சமாதானம் அவர்கள் மீது அவநம்பிக்கையை அள்ளி விசிறுகிறது. அவர்களின் பழைய நினைவுகளை மீண்டும் மீட்டுகிறது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்காகவே, அவர்கள் புரிந்த யுத்தத்திற்காகவே, அவர்களுக்கு தீர்வளிப்பதற்காகவே உருவாக்கப்பட்ட சமாதானம் ஏன் அவர்களுக்கு ஏதையும் தரவில்லை?

அப்படியாயின் சமாதானத்தின் இலாபம் அவர்களுக்கன்றி வேறெங்கோ பங்கிட்டுகிறது ஆயின் சமாதானத்தின் இலக்கும் அவர்களிற்கு தீர்வளிப்பதாக இருக்க வாழ்விருக்காதே?

கு.கவியழகன்

ஆக, தமிழ்மக்கள் இது விடயத்தில் செய்யக்கூடாது என்ன? சமாதானத்தை உண்மையான நோக்கம் கொண்ட சமாதானமாக தமது நலன்தோக்கி அதனை திருப்திவேண்டி காட்டமான எதிர்வினைமயப் பிரயோகித்து முயற்சித்துப் பாடுபடுகிறோம்.

தமிழ்மக்களின் ஏகாதித்தித்திகளாக பேச்சில் கலந்துள்ள விடுதலைப்புலிகள் அதனையே செய்திருக்கின்றனர். அது வன்றி வேறுபாடு சமாதானத்தின் இலக்கை மறுதர்ப்பிற்கு உணர்த்த இருக்கமுடியாது. பேச்சில் பங்குபற்றாது இடைநிறுத்தி அதேவேளை யுத்தத்திற்கு

முழுமையாகக் கடைப்பிடித்து ஒரு கால அலகாசத்தை அதற்காக புலிகள் வழங்கியுள்ளனர். விடுதலைப்புலிகளின் இந்த நிலைப்பாட்டிற்கு காட்டமான எதிர்ப்புகளும் எழுகின்றன. சமாதானத்தின் இலாபம் எங்கெல்லாம் பங்கிட்டுப்படுத்தியிருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் இருந்து எதிர்முகம் கிளம்புவது இயல்பானதே. இலாப நோக்கம் எங்கெல்லாம் இல்லைபோ அங்கெல்லாம் இருந்து விடுதலைப்புலிகளின் இந்த

பேச்சை இடைநிறுத்தவில்லை. ஏனெனில் சமாதானம், தீர்வு என்பது தமிழ்மக்களுக்குரியதென்று அந்த சமாதானத்தை பேணுவதற்கு தியாகங்கள் புரிய நேர்ந்தது. அவமானங்களைப் பொறுக்க நேர்ந்தது. இலாபமல்லாமல் தமிழ்மக்களின் நலன்களை பாதுகாப்பதற்கான அபரிமிதமான பொறுமைகள்.

ஆனால் மக்களை தம் வீடுகளில் குடியிருத்துவதை இராணுவப் பிரச்சனை தால் நிறுத்தியு மறுதலிக்காமல்போது அதில் பொறுமையோடு இருப்பது தமிழ்மக்களின் நலன்களை எந்த வகையில் பெற்றுத்தரும்? யுத்தத்தால் சிதல்மறியுபோன மக்களின் வாழ்விற்கு புனர்வாழ்வுளிப்பதற்கான ஒரு அதிகார அலகைத்தானும்

நியாயபூர்வமான நிலைப்பாட்டை புரிந்து கொள்ள முடிவதும் இயல்பானதே.

நெருந்தடிக்க கடலில் கடற்படையின் செயலால் போராளிகள் மூவர் தற்கொலைப்புரிய நேர்ந்தபோதும், பின்னர் மாண்புமிகு கவிஞர் நாராயணன் குளான பெண்போராளிகளை ஆயுதப்படையினர் மிகுந்ததன்தோடு தாக்கியபோதும், எல்லாவற்றிலும் வேலாக சர்வதேச கடற்படையில் வைத்து விடுதலைப்புலிகளின் கம்பல தாக்கி முறுக்குக்கப்பட்ட போராளிகள் கொலைபுண்டபோதும் அத்தகைய கொதிப்புடும் செயல்களைமேல்மாம் புலிகள் பொறுத்து சமாதானத்தை பாதுகாத்தனர்.

அப்போதெல்லாம் புலிகள்

தற்காலிகமாக அங்கீகரிக்க மறுக்கும் போது புலிகள் சமாதானத்தில் பங்குபற்ற வேண்டியது யாருக்காக?

சமாதானத்தின் ஆரம்பப் பேச்சுகளில் இனக்கம் கண்டு உடன்பட்டவற்றை ஒரு வருடமாக நடைமுறைப்படுத்த அரசு விவையாதபோது சமாதானப் பேச்சை தொடர்வதன் எதற்காக?

சமாதானப்பேச்சின் நன்மைகள் தமிழ்மக்களுக்கென்றிருந்தபோது அடினை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு புலிகளுக்கிருந்தது. அதுவே தமிழ்மக்களுக்கு ஏதையும் தராதபோது அதனைப் புறக்கணிக்க வேண்டிய கடப்பாடும் புலிகளுக்கே இருக்கிறது.

உன்னதமான நிகழ்வு

20.04.2003 அன்று கிளிநொச்சியில் அமைந்துள்ள அரசியல்துறை நடுவண் பணியகத்தில் ஒரு உன்னதமான நிகழ்வு நடைபெற்றது. அன்றைய நாள், ஒருக்கு முறைக்குட்ட தமிழினத்திற்கு தனது ஐயப்பதவவு வாழ்வை அளிப்பதற்கு மருத்துவப்பணியாற்றிய வைத்திய கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்களைப் பாராட்டுவது வாழ்விற்குத் துணைநின்ற குடும்பத்தின் ஊழல் தமிழியத் தலைவர் திரு வேம்பரநாதன் அவர்கள் சந்தித்து நினைவுப்புக வழங்கி கொள்வதற்குள்ளாக

உண்மையில் வைத்திய கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்களின் மருத்துவப்பணிக் உன்னதமானது. விடுதலைக்குத் தீட்டுவித்த எழுந்ததின் எல்லாச் சலுகைகளையும் தாங்கி கொண்டு, அத்தனையெழுந்த வாழ்ந்துகொண்டு மக்களுக்கு அவர் ஆற்றிய, ஆற்றி வரும் பணி உயரியது. அவர் தனக்காகக் கூடிய ஊழல் வாழ்விற்கான வழங்குகளை யெல்லாம் உதர்பெய்துவதற்கு மனிதத்துவத்தின் தன் மக்களுக்கு பணியாற்றினார்.

இரண்டாம் சமீப்போர் காலத்தில் யாழ்குடாநாடு சிங்களத்தின் கோடிய

முற்றுகைக்குள் சிக்கியிருந்தது. கொடுமைகளின் காலமது. அக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தின் முற்றுகையை உடைக்கும் முக்கியத்துவமான சமீக்கம் எம்மால் நிகழ்த்தப்பட்டன. கோட்டைச்சமீ, ஆகவே, யாழ்க்கோட்டை முற்றுகைகள், தலைநாட்டிலிருந்து என்னைப் பின்னால் மருத்துவப்பணிக் கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்கள் மக்களுக்கும், போராளிகளுக்கும் சேவையாற்றினார்.

முன்னாம் சமீப்போர் காலம், முக்கியமான திருப்பங்களின் காலம். அப்போது அவர் தனது மானுட வாழ்வில் ஏழு தசாப்தங்களை நிறைவு செய்திருந்தார். மருத்துவப் பணியில் இருந்து மாடுமலை மானுட வாழ்வில் இருந்தே விடைதேரும் வழி அது ஆனால், போலில் தீரும்படி நிகழ்ந்து போராட்டம் வன்வித தளத்திற்கு இடம் பெயர்ந்தபோது மக்களோடு மக்களாக, போராள்யோடு போராள்யாக மருத்துவக் கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்களும் தனது குடும்பத்தோடு வன்வித வந்து சேர்ந்தார்.

அடியாதுமான மருத்துவப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்ட வன்வித பெருநிலத்தில் மகத்தான டிவிட்டித்தார், முன்னியவனை, புதுக்குடி மருத்துவக் கிளையிலும், மல்லைவீரகாசம் பெருநிலம் என்கும் இடையாது சேவையை மக்களுக்கு ஆற்றினார். தொடர்ச்சியாக இடப்பெயர்வுகளைச் சந்தித்து மறு மறு நோய்களால் வதைபுண்ட நிலையில் மக்கள் வாழ்ந்துபோது அவர் ஆற்றிய மருத்துவப்பணியிலும் மருத்துவக் கலாநிதியாக சேவையாற்றியது

மாடுமலைமது, எப்போதும் முற்றுக்களைக்காள் போராளிகளை சராசரியாகக் கொண்டிருந்த போர்முத்துவகளைகளிலும் அவர் சேவையாற்றினார். முக்கியமாக போராளி மருத்துவர்களுக்குத் தனது அரிவையும் அனுப்புவதையும் டிவிட்டி வன்விதம் மருத்துவமனைகளிலும், போர்க்களங்களிலும் இருந்த மருத்துவப் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்யும் தலைவரின் திட்டத்திற்காக உழைத்தார்.

வைத்திய கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்கள் நல்லவர் அவர்களால் கொடுக்கப்பட்டதை ஆற்றித்தம் ஒரு போராளி இல்லாது தனது உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தியிருந்தார். "நான் அம்மாவின் வழியில் இருந்தபோது செவ்வாய்க்காலம் அவர்கள் அம்மாவிற்குப் பிரசுவம் பார்த்தது. பிறகு ஆகையிறவுச் சண்டையில் நான் காயப்பட்டு காலுடைந்து கிடந்தபோது வைத்தியம் செய்ததும் அவர்தான். இப்போது எனக்கு அவர் பிரசுவமும் பாரக்கப்போகிறார்."

இவ்வாறு வைத்திய கலாநிதி செவ்வாய்க்காலம் அவர்களின் மருத்துவப் பணியை பற்றி இந்த மண்ணில் ஊழல் ஆயின் மக்களும், போராளிகளும் தமது நினைவுகளைப் பரிசீலி, தனது ஊழல்புறவுடு சேவைக்காலத்தில் அவர் அத்தனை உன்னதமான சேவைகளை ஆற்றியிருக்கிறார். தற்போதும் தன்னால் இயன்றவரை ஆற்றி வருகிறார். அவரது ஊழல்புறவுடு சேவைக்காலம் நிறைவு தரவில் சில பெருமூதர்கள் தலைவர் அவர்களும் கலந்துகொண்டு நினைவுப் பரிசில் வழங்கிக்கொள்வதற்கான எண்ணம் தமிழ்நாடு சேரும் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கமும் பெருமிதமாக ஆன கிறார். அவர் இயைந் நலமோடு வாழ வாழ்ந்துகிறார்.

ஒரு போராளியின் சுடர்தீர்

வன்னிப்பெருநலம்,
12/05/1999.

என்றும் என் அன்பு நிறைந்த அம்மா அப்பா அம்மம்மா உங்களுக்கு அன்பு மகன் நான் எழுதிக்கொள்வது.

எத்தனையோ எதிர்பார்ப்புகளுடன் எங்களை வளர்த்தெடுத்தீர்கள். எங்களை வளர்த்து ஆளாக்குவதற்காக நீங்கள் பட்ட கல்வியைத் தொழிலாளர்கள் அல்ல நாங்கள். எனினும் ஏதோ ஒரு தேவையின் பொருட்டு நாங்கள் பிரிந்து போனபோது உங்களைத் துன்பப்படுத்த நேர்ந்துவிட்டது. அதற்காய் எங்களை மன்னித்துக்கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

அம்மா! நீங்கள் அடிக்கடி கூறுவது என் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது "எங்கை கிருந்தாலும் நல்லா கிருந்தா சரி" என்று. அதற்காக நாங்கள் எங்காவது நல்லாயிருந்துகொண்டு உங்களை தனித்து தவிக்கவிட நாங்கள் ஒன்றும் பாசமில்லாத பிள்ளைகள் அல்ல.

எங்களை வளர்த்து ஆளாக்கவேண்டும் என்ற ஆசை உங்களுக்கு எப்படி கிருந்ததோ அதேபோலத்தான் உங்களை எந்தவொரு குறையும் விடாமல் பார்க்கவேண்டும் என்ற ஆசை எங்களுக்கு கிருந்தது. உங்களைப் பிரிந்து கியக்கத்துக்கென்று வந்தபோது நீங்கள் மட்டும் கவலைப்பட்டிருக்க நாங்கள் சந்தோசமாக கிருக்கவில்லை. நாங்களும் கவலைப்பட்டோம். பிரிய நனைத்தபோதும், கிறுதியில் பிரிந்தபோதும் உங்களுக்கு கிருந்ததுபோலவே எங்களுக்கு மெருக வொடிக்கும்போல் கிருந்தது.

கித்தனைக்கும் பின்பும் நாங்கள் ஏன் உங்களைப் பிரிந்தோம்? நாங்கள் போகுமிடம் ஒன்றும் சொர்க்கப்பூயில்ல என்பதும் உங்களுக்குத் தெரிந்ததுபோலவே எங்களுக்குத் தெரியும். நன்றாயிருப்பதற்கான பிரிவுகளின்போதே மனித உறவுகள் எவ்வளவு துன்பப்படுகின்றன என்பதைப் பார்த்தும் அனுபவித்தும் கிருக்கிறோம். அப்படியிருக்க கிப்படியான பிரிவுகள் எத்துணை கொடுமையானது என்பதை எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாதது அல்ல.

நீங்கள் நினைக்கலாம், எத்தனையோ பிள்ளைகள் போராட்டச் சிந்தனையே கின்றி கிருக்க எங்களுக்கு மட்டும் ஏன் கிந்தை தேவையென்று. அந்தக் கேள்வியை முன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் கிருந்த நல்லையில் எங்களுக்குத் திருப்பிக் கேட்டுப்பாருங்கள். அந்த நேரத்தில் யார் யாரோ போராட நாங்கள் எல்லோரும் பார்த்துக்கொண்டோனே கிருந்தோம். கிப்போது யோசத்துப் பாருங்கள் அந்த நாட்களில் நாங்கள் எவ்வளவு சுயநலக்காரர்களாய் வாழ்ந்தோம் என்று. கிப்போது நீங்கள் கண்ணீர் விடுவதுபோல் அப்போது யார் யாரோ தாய்மார்கள் எல்லாம் கண்ணீர்விட நாங்கள் மட்டும் எங்கள் எதிர்காலங்களைப்பற்றி மட்டுமல்லவா சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தோம். அது எவ்வளவு கொடுமையான சுயநலம் என்பதை நாங்களும் அனுபவித்த பின்னர்தானே தெரிகிறது.

அம்மா! மற்றவர்களைப் பார்த்து நாங்களும் நடக்கக்கூடாது. எங்கள் ஒவ்வொருவரையும் நீங்கள் சுயநலக்காரர்களாக வளர்க்கவில்லை. மற்றவர்களைச் சுரண்டி எங்களை நன்றாக வாழும்படி நீங்கள் எப்போதாவது சொல்லித் தந்திருக்கிறீர்களா? அப்படி நீங்கள் எங்களைச் சுயநலக்காரர்களாக வளர்க்காததால்தான் நாங்கள் கிப்படியொரு முடிவை எடுத்தோம். சுயநலக்காரர்கள் கில்லாத உங்கள் பிள்ளைகளால் கிந்தைக் காலகட்டத்தில் கிதைக்கவிர வேறு எந்த முடிவையும் எடுக்க முடியவில்லை. அப்படி

கில்லாவிட்டால் குற்ற உணர்வுடன். நடைபிணங்களைகத்தான் எங்கள் வாழ்வைக் காலம் முழுவதும் கழிக்கவேண்டியிருக்கும். அதை என்னைக்குமே நீங்கள் விரும்பியதில்லைத்தானே. "என்ற பெடியன் நாலுபேருக்கு முன்னால தலைநிர்ந்து நடக்கவேணும்" என்றுதானே அப்பா அடிக்கடி சொல்லுவார். அப்பாவின் ஆசை நிறைவேண்டுமானால் கின்றைய நிலையில் நாங்கள் போராடித்தான் ஆகவேண்டும்.

ஆம்மா! நாங்கள் கியக்கத்துக்குப் போனவுடன் ஏதோ வாழ்க்கையையே கிழந்துவிட்டோம் என்பதுபோல் கவலைப்பட வேண்டாம். எங்களுக்குக்கென்றதொரு காலம் விரைவில் மலரும். அந்தக் காலத்தில் நாங்கள் எல்லோரும் மீண்டும் ஒன்றுசேர்ந்து சந்தோசமாக வாழுவோம் என்று நம்பியிருப்போம். நாங்கள் தலைநிர்ந்து நடக்கும் அந்தக் காலத்தை நீங்கள் சந்தோசமாக கிருந்து பார்க்கவேண்டும். அதற்காக, கவலைகளால் உடம்பைப் பாழாக்குவதை விட்டுவிட்டு சந்தோசமாக கிருங்கள். அப்பாவையும், அம்மாவையும் பக்குவமாக பாதுகாத்து வைத்திருங்கள். கியற்கையின் நியதியாய் ஏதும் நடந்துவிட்டால் அதற்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. அதை ஏற்றுக்கொண்டு கிருப்பவர்கள் வாழத்தானே வேண்டும். நீங்கள் சந்தோசமாக கிருப்பதைப் பார்ப்பதால் மட்டும்தான் எங்களால் சந்தோசமாக கிருக்கமுடியும்.

நாங்கள் ஏதோ தொலைவில் கிருப்பதாக நினைக்கவேண்டாம். விட்டில் கில்லாவிட்டாலும் உங்கள் அருகில்தான் கிருக்கிறோம். உங்களுக்கு ஏதும் என்றால் ஓடிவரக்கூடிய தூரத்தில்தான் கிருக்கிறோம். கவலைப்படாமல் கிருங்கள். அப்பாவை கவலைப்படாமல் வைத்திருங்கள்.

தம்பி குழப்படியில்லாமல் எல்லோரையும் கவனமாகப்பார். எங்களிலும் பார்க்க நீதான் நாட்டுக்குச் சேவை செய்கறாய். நீ விட்டில் கிருப்பதால்தான் நாங்கள் ஏதோ செய்யக்கூடியதாய் கிருக்கிறது. கிந்தைப் பெருமைகளெல்லாம் உனக்குத்தான். சந்தோசமாய் கிரு. காலம் வரும்போது ஒன்றுசேர்ந்து மகிழ்வாய் வாழுவோம். அம்மம்மா! உங்களுக்கு வயது போகமுன்னர் நாங்கள் வந்துவிடுவோம். கவலைப்பட வேண்டாம்.

நன்றி

கிப்படிக்கு,
உங்கள் பாசமுள்ள மகன்
மச்சுங்கி

